

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

PIERWSZY DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 10 MAJA 2022 r.

CZEŚĆ PIERWSZA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa karnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa karnego zawarte jest na 39 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy karnej – proszę przygotować, jako radca prawny Kazimierz Cień - obrońca oskarżonego Wiesława Gracza, apelację od wydanego w sprawie wyroku, albo - w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.

II. Należy przyjąć, że:

- 1) we wszystkich pismach procesowych oraz protokołach, wyroku i uzasadnieniu wyroku oraz innych dokumentach znajdują się własnoręczne podpisy uprawnionych osób;
- 2) oskarżony został pouczony w sposób właściwy, zgodny z przepisami, o swoich uprawnieniach oraz obowiązkach;
- 3) w protokołach przesłuchań świadków i podejrzanego podano serie i numery dowodów osobistych przesłuchiwanym osobom oraz ich PESEL; wskazano też organ, który wydał dowód osobisty; numer PESEL oskarżonego znajduje się także w danych zebranych w trybie art. 213 § 1 k.p.k.;
- 4) dane dotyczące miejsca zamieszkania (ustalone na podstawie dokumentu tożsamości) oraz miejsca pracy świadków nie zostały zamieszczone w protokołach ich przesłuchania (art. 148a § 1 k.p.k.) i znajdują się one w odrębnym załączniku adresowym – załączonym do akt sprawy wyłącznie do wiadomości organu prowadzącego postępowanie;
- 5) w aktach znajduje się protokół zatrzymania rzeczy, obejmujący banknoty znalezione w trakcie przeszukania mieszkania Wiesława Gracza oraz postanowienie prokuratora o zatwierdzeniu tego przeszukania;
- 6) oskarżony został zaznajomiony z aktami postępowania przygotowawczego i nie złożył wniosku o jego uzupełnienie poprzez przeprowadzenie określonych dowodów;
- 7) wydano postanowienie o wszczęciu śledztwa o przestępstwo z art. 310 § 2 k.k. oraz w stosownym terminie także postanowienie o zamknięciu śledztwa;
- 8) akt oskarżenia został skontrolowany pod względem formalnym i jego odpisy zostały doręczone uprawnionym osobom;
- 9) sprawa została skierowana na rozprawę główną, jak również zostało wydane zarządzenie o wyznaczeniu terminu rozprawy, zaś Sąd w trybie art. 352 k.p.k.

dopuszczył wszystkie dowody zawarte w akcie oskarżenia, na wynikające z ich treści okoliczności;

10) w aktach sprawy znajdują się dane z Krajowego Rejestru Karnego, aktualne na datę rozprawy, z których wynika, że Wiesław Gracz był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 15 lipca 2015 r., w sprawie III K 455/15, za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 7 kwietnia 2019 r. do 1 października 2019 r.; w aktach znajduje się również odpis tego wyroku z adnotacją o odbyciu kary we wskazanym okresie;

- III. Do akt sprawy w toku postępowania przygotowawczego, w dniu 17 grudnia 2021 r. oskarżony złożył kopertę zawierającą dokumentację jego leczenia w Poradni Zdrowia Psychicznego nr 2 w Lublinie. Wynika z niej, że został on zarejestrowany w tej Poradni w dniu 20 grudnia 2015 r. i od tego czasu odbywa regularne wizyty, co najmniej raz na dwa miesiące, do końca listopada 2021 r. Dokumentacja zawiera rozpoznanie początkowe: ostre i przemijające zaburzenia psychiatryczne (F 23), kodowane jako F 20.0 (schizofrenia paranoidalna). Rozpoznanie to zostało potwierdzone w trakcie dalszego leczenia. Z treści dokumentacji wynika także, że w czasie leczenia występują okresy poprawy stanu zdrowia, np. w końcu stycznia 2016 r. Wiesław Gracz twierdził, że rzadziej słyszy głosy i odczuwa niewielką poprawę w zakresie swojego funkcjonowania, natomiast w marcu 2016 r. doszło do kolejnego wyraźnego pogorszenia psychiatrycznego, które wymusiło zmianę leczenia. Wiesław Gracz jest leczony lekami psychotropowymi.
- IV. Pod przygotowaną apelacją lub opinią prawną należy podać imię i nazwisko osoby, która – zgodnie z treścią zadania egzaminacyjnego – powinna złożyć podpis pod tym pismem.
- V. W przypadku sporządzenia apelacji należy przyjąć, że sądem odwoławczym jest Sąd Okręgowy w Lublinie, V Wydział Karny Odwoławczy, ul. Krakowskie Przedmieście 43, 20-076 Lublin.
- VI. Data rozwiązania zadania winna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

Sygn. akt RDS 1234/21

V Komisariat Policji w Lublinie

Notatka urzędowa

Lublin, 5 grudnia 2021 r.

W dniu dzisiejszym uzyskałem informację o tym, że Wiesław Gracz puszcza w obieg podrobione pieniądze, dokonując nimi zakupów w sklepach położonych na terenie swojego osiedla, a nadto w swoim mieszkaniu przy ul. Żelazowej Woli 5 m. 6 przechowuje podrobione pieniądze w celu puszczenia ich w obieg. W celu weryfikacji tej informacji dokonałem stosownego rozpytania w dwóch sklepach spożywczych oraz w jednym warzywno-owocowym z negatywnym skutkiem. W tych okolicznościach uzasadnione jest przeprowadzenie przeszukania w miejscu zamieszkania wyżej wymienionego.

Zenon Wolek

(podpis policjanta)

Protokół przeszukania

lokalu mieszkalnego nr 6 położonego przy ul. Żelazowej Woli 5 w Lublinie.

Dnia 6 grudnia 2021 r., godz. 15.50

Na podstawie art. 219 § 1 k.p.k.

st. sierż. Mateusz Sokół z V Komisariatu Policji w Lublinie,

osoby uczestniczące w czynności: sierż. szt. Lucjan Lis oraz Wiesław Gracz – współwłaściciel mieszkania (przebiegu czynności nie utrwalono za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk).

St. sierż. Mateusz Sokół i sierż. szt. Lucjan Lis udali się do ww. mieszkania.

Prowadzący czynność st. sierż. Mateusz Sokół okazał legitymację służbową nr CPD 908712 wydaną przez Komendę Wojewódzką w Lublinie.

Prowadzący czynność zastał na miejscu Wiesława Gracza, a następnie zgodnie z art. 224 § 1 k.p.k. zawiadomił go o celu przeszukania i wezwał do dobrowolnego wydania wszystkich rzeczy pochodzących z przestępstwa lub mogących służyć do jego popełnienia oraz przedmiotów, których posiadanie jest zabronione.

W trakcie przeszukania znaleziono i przymusowo odebrano 50 banknotów studolarowych, każdy o serii i numerze CC100010, co do których wystawiono Wiesławowi Graczowi pokwitowanie. Banknoty te znajdowały się w tekturowym pudełku umieszczonym w szafie ubraniowej, która stała przy łóżku Wiesława Gracza.

Wiesław Gracz został pouczone o prawie do złożenia zażalenia do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie oraz o prawie do zgłoszenia żądania doręczenia postanowienia o zatwierdzeniu przeszukania.

Podczas przeszukania nie wystąpiły przeszkody i utrudnienia, nie przerywano czynności.

Wiesław Gracz odmówił dobrowolnego wydania rzeczy i nie zgłosił zarzutów co do treści protokołu. Oświadczył, że nie ma zastrzeżeń co do przebiegu przeszukania oraz, że nie żąda doręczenia postanowienia o zatwierdzeniu przeszukania.

Czynność zakończono w dniu 6 grudnia 2021 r. o godz. 17.50.

Mateusz Sokół

(podpis dokonującego przeszukanie)

Wiesław Gracz

(podpis osoby, u której dokonano przeszukania)

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2021 r.

Zdzisław Szukający – Prokurator Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie
na podstawie art. 193 § 1 k.p.k.,
w sprawie o przestępstwo z art. 310 § 2 k.k.

postanowił

dopuścić dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu badania dokumentów mgr. Lucjana Zielińskiego, któremu zlecić opracowanie w terminie dwóch tygodni pisemnej opinii celem stwierdzenia, czy odebrane Wiesławowi Graczowi w dniu 6 grudnia 2021 r. banknoty są fałszywe, a jeżeli tak, jakie ich cechy świadczą o fałszu (podrobieniu lub przerobieniu).

Zdzisław Szukający
(podpis prokuratora)

Zarządzenie:

1. odpis niniejszego postanowienia wraz z odpisem protokołu zatrzymania rzeczy doręczyć biegłemu z pouczeniem o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywej opinii (art. 233 § 4 k.k.),
2. przedstawić po zwrocie akt celem podjęcia dalszych decyzji w sprawie.

Zdzisław Szukający
(podpis prokuratora)

Opinia

wydana na zlecenie Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie zawarte w postanowieniu z dnia 6 grudnia 2021 r.

Opinię wydał mgr Lucjan Zieliński, biegły sądowy z zakresu badania dokumentów, biegły z listy prowadzonej przez Prezesa Sądu Okręgowego w Lublinie. Przedmiotem opinii jest 50 banknotów dolarów amerykańskich o nominale 100 dolarów każdy, które zostały znalezione w trakcie przeszukania w dniu 6 grudnia 2021 r., przeprowadzonego w mieszkaniu Wiesława Gracza.

W trakcie oględzin banknotów stwierdzono, co następuje:

Wszystkie banknoty są identyczne, są tego samego numeru i serii – CC100010 i na każdym widnieje ten sam rok emisji 2015. Wymiary banknotów odpowiadają wymiarom rzeczywistych banknotów studolarowych. Wykonane zostały poprzez wydruk wcześniej przygotowanego w odpowiednim oprogramowaniu komputerowym obrazu, przy użyciu drukarki atramentowej, kolorowej, przy wykorzystaniu powszechnie dostępnych kolorów farb, odpowiadających kolorom stosowanym w produkcji prawdziwych dolarów amerykańskich, na papierze zwykłym, dostępnym powszechnie na rynku. Skutkiem zastosowania tej techniki jest uzyskanie wybarwienia odpowiadającego wybarwieniu prawdziwych banknotów studolarowych. Żaden banknot nie zawiera zabezpieczeń właściwych dla prawdziwych banknotów studolarowych (dostarczone banknoty nie posiadają znaków wodnych, nitek zabezpieczających, efektów stalorytu w dotyku, efektów fluorescencyjnych widocznych przy użyciu odpowiedniego oświetlenia). Na awersie w centralnej części każdego z banknotów zamiast wizerunku prezydenta Benjamina Franklina znajduje się wizerunek prezydenta George’a Washingtona. W każdym rogu awersu i rewersu widnieje liczba 100. Po lewej stronie wizerunku prezydenta znajduje się oznaczenie serii jw. oraz wizerunek orła i napis „US Dollars”, po prawej stronie wizerunku prezydenta znajduje się również oznaczenie serii, a także napis „The United States of America”. Cechy graficzne znajdujące się na każdym z badanych banknotów odpowiadają co do zasady cechom graficznym znajdującym się na prawdziwych banknotach studolarowych, z wyjątkiem wizerunku prezydenta, który różni banknoty badane od banknotów prawdziwych. Awers i rewers każdego z banknotów są takie same.

W oparciu o powyższe stwierdzam, że dostarczone do badań banknoty są nieprawdziwe (podrobione). Na ten fakt wskazują: wizerunek prezydenta George’a Washingtona, który

w rzeczywistości nie znajduje się na banknotach studolarowych, brak jakichkolwiek zabezpieczeń, wykonanie na zwykłym papierze przy użyciu powszechnie dostępnej drukarki atramentowej, nieprawdziwa seria i numer banknotów (takie określenia serii i sekwencje cyfr nie są używane dla banknotów studolarowych), identyczność obu stron banknotów. Dla stwierdzenia cech fałszu badanych banknotów konieczna jest wiedza w zakresie tego, że na banknotach dolarowych różnych nominałów znajdują się wizerunki różnych prezydentów, a także wiedza w zakresie przyporządkowania nominałów i wizerunków prezydentów, dokładne obejrzenie banknotów pod różnym kątem w dobrym oświetleniu, w celu identyfikacji niektórych, łatwiej stwierdzalnych zabezpieczeń, a także dotknięcie ich w obszarach, w których w prawdziwych banknotach znajduje się staloryt. Nadto, przy założeniu wiedzy o różnym awersie i rewersie banknotów studolarowych, stwierdzenie fałszu badanych banknotów może nastąpić już przy obejrzeniu obu stron tych banknotów.

Lucjan Zieliński
(podpis biegłego)

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Lublin, 10 grudnia 2021 r., godz. 15.00

Julita Gracz

(imię i nazwisko świadka)

Na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.

Zdzisław Szukający – Prokurator Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie
z udziałem protokolanta Jowity Koc

przesłuchał niżej wymienioną w charakterze świadka. Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.),
co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.).

Julita Gracz

(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach z art. 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko: **Julita Gracz**

Imiona rodziców: Leon i Ludomira z d. Kłos

Data i miejsce urodzenia: 15 lipca 1980 r., Lublin

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej
zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.)

Zajęcie: przedsiębiorca

Wykształcenie: średnie

Karalność za fałszywe zeznania: niekarana

Stosunek do stron: żona

Świadek zeznaje:

Od męża wiem, że w naszym mieszkaniu było przeprowadzone przeszukanie. Z tego, co mi mówił, znaleziono jakąś paczkę, a w tej paczce były jakieś rzekome dolary, które już na pierwszy rzut oka nie przypominały prawdziwych pieniędzy. Nie wiem, skąd one się

wzięły w naszym domu. Na pewno paczka ta nie należała do mnie. Być może należała do męża, być może ktoś mu ją oddał na przechowanie. Nic mi nie wiadomo, żeby mąż posługiwał się fałszywymi pieniędzmi ani polskimi, ani zagranicznymi, to znaczy nie wiem, żeby coś za fałszywe pieniądze kupował.

Czynność zakończono w dniu 10 grudnia 2021 r. o godz. 15.20.

Julita Gracz
(podpis świadka)

Jowita Koc
(podpis protokolanta)

Zdzisław Szukajęcy
(podpis przesłuchującego)

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Lublin, 17 grudnia 2021 r.

Zdzisław Szukający – Prokurator Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie, uwzględniając dane zebrane w sprawie o przestępstwo z art. 310 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., na podstawie art. 313 § 1 k.p.k.

postanowił

przedstawić **Wiesławowi Graczowi** zarzut tego, że:

w okresie od dnia bliżej nieustalonego do dnia 6 grudnia 2021 r. w Lublinie, w mieszkaniu nr 6 przy ul. Żelazowej Woli 5, w szafie, przechowywał w celu puszczenia w obieg 50 podrobionych banknotów studolarowych, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 7 kwietnia 2019 r. do dnia 1 października 2019 r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 15 lipca 2015 r., w sprawie III K 455/15, za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., tj. o czyn z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Zdzisław Szukający

(podpis prokuratora)

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 17 grudnia 2021 r. oraz pouczo o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.).

W związku z tym oświadczam, że nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

Wiesław Gracz

(podpis podejrzanego)

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Lublin, 17 grudnia 2021 r., godz. 12.00

Zdzisław Szukający – Prokurator Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie
działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.,
przy udziale protokolanta Jowity Koc
przesłuchiwał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał)

Podejrzanym podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko: **Wiesław Gracz**,

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Krzysztof i Antonina z d. Kisiel,

Data i miejsce urodzenia: 20 maja 1976 r., Lublin,

Miejsce zamieszkania: Lublin, ul. Żelazowej Woli 5 m. 6,

Obywatelstwo: polskie,

Wykształcenie: średnie,

Stan cywilny: żonaty,

Liczba dzieci i ich wiek: nie posiada,

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nie ma takich osób,

Zawód: bez zawodu,

Zatrudniony: nie jest zatrudniony,

Dochód: renta 2 000 zł miesięcznie,

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: przedsiębiorca, ok. 5 000 zł,

Stan majątkowy: współwłaściciel mieszkania (spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu),

Karalność: karany za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.,

Stan zdrowia: dobry, leczony psychiatrycznie.

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, art. 133 § 2, art. 138 i 139 k.p.k.

Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

Wiesław Gracz
(podpis podejrzanego)

Podejrzany nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

Wiesław Gracz
(podpis podejrzanego)

Zdzisław Szukajęcy
(podpis przesłuchującego)

Podejrzany wyjaśnia: treść zarzutu zrozumiałem. Nie przyznaję się do zarzucanego mi czynu. Chcę wyjaśnić. Banknoty, które zostały znalezione w mojej sypialni, nie należą do mnie. Przekazał mi je kolega Rafał Więsik, który mieszka w bloku obok, adres to ul. Żelazowej Woli 6 m. 22. On przeprowadzał remont dwa miesiące temu i dał mi wiele rzeczy na przechowanie, na przykład meble i różne paczki, także tę paczkę. Zabrał prawie wszystkie swoje rzeczy, jednak część została, m.in. ta paczka, jak się okazało, z rzekomymi pieniędzmi. Wydaje mi się, że cokolwiek znajdowało się w tym opakowaniu, to jego problem, a nie mój.

Przesłuchanie zakończono w dniu 17 grudnia 2021 r., o godz. 12.20.

Po osobistym odczytaniu podpisuję.

Wiesław Gracz
(podpis podejrzanego)

Jowita Koc
(podpis protokolanta)

Zdzisław Szukajęcy
(podpis przesłuchującego)

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2021 r.

Zdzisław Szukający – Prokurator Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie
na podstawie art. 193 § 1 k.p.k., art. 202 § 1 i 5 k.p.k.

postanowił

dopuszczyć dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii w osobach lek. med. Jana Tomicza i lek. med. Leokadii Wąs,
którym zlecić opracowanie pisemnej opinii, na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz badania podejrzanego, celem stwierdzenia:

1. jaki jest stan psychiczny Wiesława Gracza, tj. czy jest on upośledzony umysłowo, czy cierpi na chorobę psychiczną, a jeżeli tak, to jaką?
2. czy Wiesław Gracz był w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu poczytalny?
3. czy obecny stan zdrowia Wiesława Gracza zezwala mu na udział w postępowaniu i na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny?
4. czy zachodzą okoliczności z art. 93b k.k.?

Zdzisław Szukający
(podpis prokuratora)

Zarządzenie:

1. o treści postanowienia zawiadomić podejrzanego,
2. akta sprawy doręczyć biegłym z pouczeniem o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywej opinii (art. 233 § 4 k.k.),
3. wystąpić do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie o ustanowienie dla Wiesława Gracza obrońcy z urzędu,
4. przedstawić po zwrocie akt celem podjęcia dalszych decyzji w sprawie.

Zdzisław Szukający
(podpis prokuratora)

Informacja dla zdającego:

Po uwzględnieniu wniosku prokuratora wynikającego z pkt. 3 zarządzenia z dnia 17 grudnia 2021 r., zarządzeniem Prezesa Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 20 grudnia 2021 r., w sprawie III Ko 1037/21, obrońcą z urzędu Wiesława Gracza został ustanowiony adw. Cyprian Dyl.

Sygn. akt PR 1 Ds. 290.2021

Opinia sądowo-psychiatryczna

wydana na zlecenie Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie.

Opinię wydali biegli z zakresu psychiatrii, biegli z listy prowadzonej przez Prezesa Sądu Okręgowego w Lublinie: specjalista psychiatra lek. med. Jan Tomicz i specjalista psychiatra lek. med. Leokadia Wąs.

Informacje z akt sprawy

Wiesław Gracz, podejrzany o to, że w dniu 6 grudnia 2021 r. w Lublinie przechowywał 50 podrobionych banknotów studolarowych, tj. o czyn z art. 310 § 2 k.k.

Wywiad od badanego

Wiesław Gracz, syn Krzysztofa i Antoniny z d. Kisiel, urodzony 20 maja 1976 r. w Lublinie, wychowany przez rodziców, wykształcenie średnie, powtarzał dwa razy ostatnią klasę w szkole podstawowej (nie chciało mu się wtedy uczyć). Żonaty, bez dzieci, ma brata. Nie korzysta z pomocy psychiatrycznej ani psychologicznej. Narkotyki – nie zażywał. Alkohol – pił w życiu dwa razy. Uczęszczał do Poradni Zdrowia Psychicznego w przeszłości w związku z zaburzeniami nastroju.

Stan psychiczny

Na podstawie powyższego wywiadu stwierdzamy, że Wiesław Gracz nie cierpi na upośledzenie umysłowe ani na inną chorobę psychiczną upośledzającą rozpoznanie znaczenia czynu lub zdolność do pokierowania swoim postępowaniem.

Wnioski

1. U opiniowanego nie rozpoznajemy upośledzenia umysłowego ani innej choroby psychicznej upośledzającej rozpoznanie znaczenia czynu lub zdolność do pokierowania swoim postępowaniem.
2. Podejrzany w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu mógł rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.
3. Podejrzany jest zdolny do udziału w postępowaniu przed sądem, jest zdolny do prowadzenia samodzielnej, rozsądnej obrony.

Jan Tomicz
(podpis biegłego)

Leokadia Wąs
(podpis biegłego)

/odpis/

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie III Wydział Karny

Przewodniczący: sędzia Jonasz Zyś

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 4 lutego 2022 r.

w sprawie podejrzanego Wiesława Gracza

z wniosku prokuratora

w przedmiocie uznania nieobowiązkowego udziału obrońcy w sprawie

na podstawie art. 79 § 4 k.p.k.

postanawia

stwierdzić, że udział obrońcy podejrzanego Wiesława Gracza w sprawie jest nieobowiązkowy,

albowiem

z opinii biegłych psychiatrów wynika, że czyn nie został popełniony w warunkach wyłączenia ani ograniczenia poczytalności, a stan zdrowia podejrzanego pozwala na jego udział w sprawie w sposób samodzielny i rozsądny.

Jonasz Zyś

(podpis sędziego)

Zarządzenie:

Sędzia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie Jonasz Zyś, na podstawie art. 79 § 4 k.p.k. zarządził zwolnić obrońcę Wiesława Gracza, adw. Cypriana Dyla, z obowiązku obrony podejrzanego Wiesława Gracza.

Jonasz Zyś

(podpis sędziego)

NOTATKA URZĘDOWA

(z zebranych danych osobopoznawczych)

W trakcie przeprowadzonych czynności dotyczących podejrzanego Wiesława Gracza, urodzonego 20 maja 1976 r. w Lublinie, syna Krzysztofa i Antoniny z d. Kisiel, zamieszkałego w Lublinie przy ul. Żelazowej Woli 5 m. 6, ustalono, co następuje: wyżej wymieniony posiada wykształcenie średnie, bez zawodu. Jest żonaty, nie ma dzieci. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z renty w wysokości 2 000 zł miesięcznie. Posiada majątek (wspólnie z żoną) w postaci spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego o pow. 45 m². Leczony psychiatrycznie. W miejscu zamieszkania posiada opinię pozytywną. Był karany za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i przebywał w Zakładzie Karnym.

Zenon Wołek

(podpis policjanta)

Lublin, 10 marca 2022 r.

Prokuratura Rejonowa Lublin-Północ
w Lublinie
PR 1 Ds. 290.2021

AKT OSKARŻENIA

przeciwko Wiesławowi Graczowi o przestępstwo
z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżam:

Wiesława Gracza, urodzonego 20 maja 1976 r. w Lublinie, syna Krzysztofa i Antoniny z d. Kisiel, zamieszkałego w Lublinie, przy ul. Żelazowej Woli 5 m. 6, o wykształceniu średnim, żonatego, bezdzietnego, rencistę, utrzymującego się z renty w wysokości 2 000 zł, posiadającego majątek (wspólnie z żoną) w postaci spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego o pow. 45 m², nieposiadającego nikogo na utrzymaniu, zdrowego, karanego za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., środków zapobiegawczych nie stosowano, o to, że:

w okresie od dnia bliżej nieustalonego do dnia 6 grudnia 2021 r. w Lublinie, w mieszkaniu nr 6 przy ul. Żelazowej Woli 5, w szafie, przechowywał w celu puszczenia w obieg 50 podrobionych banknotów studolarowych, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 7 kwietnia 2019 r. do dnia 1 października 2019 r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 15 lipca 2015 r., w sprawie III K 455/15, za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., tj. o czyn z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie III Wydział Karny w postępowaniu zwyczajnym.

Uzasadnienie

Prokuratura Rejonowa Lublin-Zachód w Lublinie uzyskała informację o tym, że Wiesław Gracz zajmuje się dystrybucją podrobionych pieniędzy, puszczać je w obieg, m.in. w sklepach.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie czynności procesowe nie potwierdziły takich okoliczności.

W dniu 6 grudnia 2021 r. dokonano przeszukania w mieszkaniu Wiesława Gracza i w zajmowanym przez niego pokoju znaleziono 50 banknotów studolarowych.

Banknoty te zostały wykonane prostą techniką, polegającą na wydrukowaniu dwustronnie, na drukarce atramentowej, wcześniej przygotowanych w odpowiednim programie komputerowym obrazów imitujących banknot studolarowy. Rozmiary wszystkich banknotów odpowiadały rozmiarom prawdziwych banknotów, miały takie samo wybarwienie, natomiast nie posiadały żadnych znaków zabezpieczających banknoty dolarowe przed podrobieniem, np. znaków wodnych itp. Zamiast wizerunku prezydenta Benjamina Franklina w centralnej części każdego z banknotów znajdował się wizerunek prezydenta George'a Washingtona, a awers i rewers były identyczne.

Zgodnie z opinią biegłego z zakresu badania dokumentów, wszystkie zabezpieczone banknoty są falsyfikatami.

Okoliczność ta uzasadniała postawienie zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 310 § 2 k.k., penalizującego m.in. posiadanie w celu puszczenia w obieg podrobionego obcego pieniądza.

Wiesław Gracz nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że przedmiotowe banknoty nie są jego własnością, gdyż sąsiad pozostawił je u niego na przechowanie na czas remontu.

Oskarżony Wiesław Gracz był karany za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę odbył w okresie od 7 kwietnia 2019 r. do 1 października 2019 r., co uzasadnia zastosowanie art. 64 § 1 k.k.

Zdzisław Szukający
(podpis prokuratora)

Lista osób, których wezwania żąda oskarżyciel:

1. oskarżony Wiesław Gracz,
2. świadek Julita Gracz.

Wykaz dowodów do przeprowadzenia na rozprawie:

1. odpis wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 15 lipca 2015 r.,
w sprawie III K 455/15,
2. karta informacyjna Poradni Zdrowia Psychicznego nr 2 w Lublinie,
3. opinia biegłych lekarzy psychiatrów,
4. opinia biegłego z zakresu badania dokumentów,
5. protokół przeszukania,
6. protokół zatrzymania rzeczy,
7. dane osobopoznawcze,
8. informacja z Krajowego Rejestru Karnego.

Zdzisław Szukajęcy

(podpis prokuratora)

Sygn. akt III Ko 679/16

III K 455/15

/odpis/

POSTANOWIENIE

Lublin, 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w III Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: sędzia Tadeusz Olejarski

Protokolant: Jowita Stępień

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r.

z urzędu

w przedmiocie odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności
na podstawie art. 150 § 1 k.k.w.

postanawia

odroczyć skazanemu Wiesławowi Graczowi, s. Krzysztofa i Antoniny, z d. Kisiel, ur. 20 maja 1976 r. w Lublinie, wykonanie kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, w sprawie III K 455/15, do dnia 20 kwietnia 2017 r.

Uzasadnienie

Zgodnie z treścią art. 150 § 1 k.k.w. wykonanie kary pozbawienia wolności w wypadku choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonanie tej kary sąd odracza do czasu ustania przeszkody.

Jak wynika z opinii biegłych lekarzy psychiatrów z dnia 16 kwietnia 2016 r., skazany Wiesław Gracz cierpi na chorobę psychiczną, jaką jest schizofrenia paranoidalna, która w aktualnym stanie uniemożliwia wykonanie wobec niego kary pozbawienia wolności. Biegli wskazali, że kolejne badanie, którego przedmiotem miałby być stan zdrowia skazanego w kontekście wykonania kary pozbawienia wolności, może być wykonane nie wcześniej niż za 12 miesięcy.

Uwzględniając powyższe, należało orzec jak w sentencji.

Tadeusz Olejarski
(podpis sędziego)

Lublin, 16 kwietnia 2016 r.

Opinia sądowo-psychiatryczna

dotycząca stanu zdrowia psychicznego Wiesława Gracza sporządzona na zlecenie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie przez biegłych lekarzy psychiatrów Emilię Lesicką i Tomasza Nałęczowskiego

/KOPIA/

Wiesław Gracz jest skazany za czyn z art. 270 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jest po raz pierwszy badany pod kątem możliwości odbywania kary pozbawienia wolności.

Badanie stanu psychicznego przeprowadzono w dniu 16 kwietnia 2016 r. w Oddziale Psychiatrycznym Męskim Wojewódzkiego Szpitala Neuropsychiatrycznego w Lublinie. Badany zgłosił się, doprowadzony przez brata. Okazuje dowód osobisty nr APT 561400.

Badany podaje o sobie:

„Nazywam się Wiesław Gracz, mam ze 30 lat. Nie jestem pewien, ale chyba mam żonę. Nie mam raczej dziecka. Mieszkam czasem u rodziców, czasem u siebie w mieszkaniu. Obecnie nie pracuję, byłem zmuszony zaprzestać wykonywania pracy ze względu na problemy z głową. Nie pamiętam dokładnie, kiedy to miało miejsce. Nie pamiętam, jaką skończyłem szkołę. Ostatnio przeżyłem załamanie psychiczne, nie wiem dokładnie z jakiego powodu.”. Badany potwierdza, że ogląda telewizję, ma problemy z określeniem, jakie lubi programy, w końcu mówi: „nie pamiętam, ale niedawno pamiętałem.”. Bierze jakieś leki w domu, gdyż pani doktor mówiła, żeby brać leki, a on jeździ do niej na wizyty. W zasadzie, to na wizyty wożą go rodzice albo żona. W tym momencie przypomniał sobie, że ma żonę. Stwierdza, że u pani doktor nie można palić papierosów. Zdaniem badanego jest obecnie zdrowy, ale nie wie, czy z powodu leków, jakie zażywa. Boi się bardzo, że nie będzie mógł pracować w ogóle w przyszłości, gdyż „oni” każą mu siedzieć cicho. Na pytanie „kto?”, badany odpowiada, że to są ci mężczyźni; przychodzą i mówią, że i tak go dopadną. Przychodzą do niego, gdy jest niegrzeczny i wówczas ich słyszy, ale on jest grzeczny i nie chce, żeby ci mężczyźni przychodzili do niego. Leki dają mu rodzice albo żona, w zależności od tego, gdzie akurat mieszka. Mówią, że po tych lekach będzie spokojniejszy. Alkoholu nie pije, narkotyków nie zażywa. Uważa, że narkotyki są bardzo niedobre, ale papierosy są smaczne.

W trakcie badania kontakt z pacjentem jest trudny. Badany jest napięty, na głowie ma cały czas kaptur. Na korytarzu porusza się drobnymi krokami, powoli, z pewnym wahaniem,

chwilami się rozglądając. W gabinecie ujawnia umiarkowany niepokój, zwłaszcza w momencie opuszczenia gabinetu przez brata, a także otwarcia drzwi przez inną osobę. Odpowiada na pytania w sposób zdawkowy, często odpowiada, że nie pamięta. W wypowiedziach zwraca uwagę pewien infantylizm, brak wglądu chorobowego. Potwierdza obecność treści urojeniowych, z pewnym trudem, lecz spontanicznie je wypowiadając. Treści urojeniowe są analogiczne do znajdujących się w dokumentacji medycznej. Wśród ujawnianych emocji dominuje lęk.

Brat dostarczył uaktualnioną kserokopię dokumentacji z Poradni Zdrowia Psychicznego nr 2 w Lublinie z datą rejestracji 20 grudnia 2015 r. Zawiera ona rozpoznanie początkowe: ostre i przemijające zaburzenia psychotyczne (F 23), kodowane jako F 20.0 (schizofrenia paranoidalna). Notatki znajdujące się w dokumentacji wskazują, że nawet w czasie poprawy w końcu stycznia 2016 r. uzyskiwano jedynie redukcje zgłaszanych głosów i niewielką poprawę w zakresie funkcjonowania, natomiast w marcu br. doszło do kolejnego wyraźnego pogorszenia psychotycznego, które wymusiło zmianę leczenia. Leczony ostatnio lekami psychotropowymi.

Omówienie

Stan psychiczny Wiesława Gracza ujawnia czynne objawy choroby psychicznej o obrazie schizofrenii paranoidalnej. Ponownie doszło do krótkotrwałej i częściowej, jednak przemijającej remisji, po której szybko nawróciły objawy psychotyczne o znacznym nasileniu z towarzyszącym wysokim poziomem lęku. Upośledzają one znacznie codzienne funkcjonowanie. Pacjent z ich powodu w trakcie objawów jest niezdolny do samodzielnego funkcjonowania, nawet w podstawowym zakresie. Stan taki uniemożliwia odbywanie kary pozbawienia wolności. Obserwując dotychczasową dynamikę zaburzenia i relatywnie krótkie okresy niewielkiej poprawy, proponujemy przeprowadzić kolejne badanie skazanego pod kątem możliwości odbywania kary pozbawienia wolności nie wcześniej, niż za 12 miesięcy.

Opinia

1. Wiesław Gracz zdradza wyraźne objawy choroby psychicznej, o jakiej mowa w art. 150 § 1 k.k.w., pod postacią schizofrenii paranoidalnej.
2. Z powodu objawów, o których mowa w pkt. 1, nie jest on obecnie zdolny do odbywania kary pozbawienia wolności ani do udziału w postępowaniu sądowym.

Emilia Lesicka
(podpis biegłej)

Tomasz Nałęczowski
(podpis biegłego)

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Lublin, 5 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie III Wydział Karny

Sprawa z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony: **Wiesław Gracz**

Przewodniczący: sędzia Jan Zielony

Protokolant: Gertruda Kwasek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie Zdzisława Szukającego

Wywołano sprawę o godzinie 10.30. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się: oskarżony Wiesław Gracz, świadek Julita Gracz.

Przewodniczący poinformował obecnych, że stosownie do treści art. 147 § 2b k.p.k. przebieg rozprawy utrwalany będzie za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk, a następnie zarządził uruchomienie tego urządzenia.

Oskarżony podał dane co do swojej osoby (art. 213 k.p.k.)

Podane przez oskarżonego dane osobowe zgodne są z tymi, które zostały ujęte w akcie oskarżenia.

Prokurator zwięźle przedstawił zarzut aktu oskarżenia.

Przewodniczący pouczył oskarżonego o prawie do składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, składania wniosków dowodowych i konsekwencjach nieskorzystania z tego uprawnienia oraz o treści art. 100 § 3 i 4 k.p.k., art. 376 k.p.k., art. 377 k.p.k., art. 419 § 1 k.p.k., art. 422 k.p.k., po czym zapytał, czy przyznaje się do zarzucanego mu czynu i czy chce złożyć wyjaśnienia i jakie.

Wiesław Gracz podał:

Treść aktu oskarżenia zrozumiałem, nie przyznaję się do zarzucanego mi czynu. Chcę wyjaśnić.

Nie kwestionuję tego, że w szafie znalezione zostały banknoty, ale uważam, że nie można ich nawet określić mianem pieniędzy, gdyż na awersie każdego z tych banknotów znajdował się wizerunek innego prezydenta niż na prawdziwych studolarówkach. Oczywiście jest, że żadna osoba nie mogłaby uznać, że jest to imitacja pieniądza, czyli coś, co ma go w jakimkolwiek aspekcie przypominać. Gdybym chciał za to coś kupić w Stanach Zjednoczonych, to by mnie wyśmiali, natomiast w Polsce nie jest to waluta, którą można płacić. W takiej sytuacji sformułowanie z aktu oskarżenia, że przechowywałem podrobione pieniądze jest dla mnie niezrozumiałe. Przechowywałem, ale nie pieniądze, tylko przedmioty, które nie mogą być nawet uznane za coś, co pieniądze przypomina. Nie wiem również, dlaczego prokurator uznał, że chciałem je puścić w obieg. W Polsce, jak już to zaznaczyłem, przecież dolarami się nie płaci, a poza tym nie były to dolary, tylko kartoniki z wizerunkiem prezydenta Washingtona, takie same z obu stron. Równie dobrze, gdyby znaleziono u mnie czyste kartki papieru wyrwane z zeszytu z napisem US Dollars, to także można by powiedzieć, że chciałem puścić w obieg podrobione pieniądze, bo być może ktoś by je w sklepie przyjął. W mojej ocenie, to co zostało napisane w akcie oskarżenia, jest zupełnie nieprawdopodobne. Chciałbym wyjaśnić, że powód, dla którego miałem te kartoniki w domu był taki, że mam grono znajomych, z którymi gram w pokera co sobotę i to od wielu lat. Nie gramy na pieniądze, gdyż nie jest to dozwolone, ale posługujemy się tymi kartonikami jako żetonami. Przy ich użyciu każdy może obstawiać i po rozgrywce wiadomo, kto wygrał. Na tym przeznaczenie tych rzekomo podrobionych „pieniędzy” się kończy i nigdy nie przyszło mi nawet do głowy, żeby przy ich użyciu coś kupować. Od razu, gdy te kartoniki znaleziono w czasie przeszukania, powiedziałem o tym przeszukującemu policjantowi, którego dane są w protokole. On z kolei powiedział, że to oczywiście, że to nie są żadne pieniądze i sprawa będzie na pewno umorzona, tylko skoro już tu jest, to musi zabezpieczyć to, co znaleziono.

Prokurator oświadcza, że nie ma pytań do oskarżonego.

Oskarżony oświadcza, że ma zastrzeżenia co do sporządzonej opinii psychiatrycznej, gdyż opinia ta nie uwzględnia faktu, że był on leczony psychiatrycznie, a leczył się i leczy cały czas. Poza tym wnosi o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków: Mateusza Sokoła, adres – V Komisariat Policji w Lublinie, na okoliczność przekazania mu informacji w czasie

przeszukania, w jakim celu przechowywał znalezione kartoniki, a także Damiana Damianowskiego, zam. Lublin, ul. Żywnego 10 m. 3 oraz Jacka Jackowskiego, zam. Lublin, ul. Koncertowa 2 m. 2, na okoliczność tego, że przy użyciu znalezionych kartoników grają regularnie w pokera i nigdy nie było pomysłu, żeby za te kartoniki coś kupować. Poza tym wnosi o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych psychiatrów, gdyż ta opinia, która znajduje się w aktach, jest tendencyjna. Składa do akt kopię opinii psychiatrycznej z innej sprawy oraz odpis postanowienia o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności w tamtej sprawie.

Prokurator wnosi o nieuwzględnienie wniosków dowodowych oskarżonego.

Przewodniczący poinformował strony, że co do wniosków dowodowych Sąd wypowie się po przeprowadzeniu pozostałych dowodów.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz pouczył oskarżonego o przysługującym mu prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz składania wyjaśnień, co do każdego dowodu (art. 386 § 2 k.p.k.). Świadka wezwano na salę rozpraw. Przewodniczący uprzedził świadka o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Zapytana o imię, nazwisko, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznania lub oskarżenie oraz stosunek do stron, świadek podała:

Julita Gracz, lat 34, przedsiębiorca, niekarana, żona oskarżonego, obecnie w separacji.

Następnie Sąd odebrał przyrzeczenie od Julity Gracz, zgodnie z art. 187 i art. 188 § 1-3 k.p.k.

Świadek Julita Gracz zeznaje:

Wiem, że w tej sprawie znaleziono u mojego męża jakieś rzekome pieniądze, dolary amerykańskie, ale nie wiem, skąd policja miała informacje, że te pieniądze znajdowały się u nas w domu. Nie wiem, po co mężowi były te pieniądze, nie mówił, żeby planował wyjazd do Stanów Zjednoczonych. Nie mówił również, by chciał za te pieniądze coś kupić, ale czy rzeczywiście chciał, czy nie chciał, to nie mogę tego z pewnością stwierdzić, gdyż nie znam jego wszystkich planów. Nic mi nie wiadomo, żeby mąż spotykał się z kolegami, by grać w pokera. Ma on kilku kolegów, zapewne się z nimi spotyka, ale nie wiem ani jak często, ani w jakim celu. Zdarzało się tak, że poszczególni koledzy bywali u nas, ale nie miało to miejsca

regularnie. W naszym domu nie odbywały się żadne spotkania w celu gry w karty, nie wiem nawet, czy w domu są karty do gry, gdyż sama nie gram. Może i są. Z tego co pamiętam, to była taka sytuacja, ok. 15 lat temu, kiedy mąż został zatrzymany na bazarze, gdyż oskarżyła go kobieta sprzedająca nielegalnie alkohol, że ją oszukał, gdyż zapłacił jej podrobionym banknotem pięciodolarowym. Mąż został wówczas zatrzymany zaraz po tym, jak dokonał zakupu tego alkoholu. Nie pamiętam wszystkich okoliczności tej sprawy, ale po tym zatrzymaniu była sprawa w sądzie i mąż został skazany właśnie za to, że za podrobiony banknot kupił butelkę wódki i tę kobietę oszukał. Była orzeczona za to kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i grzywna, którą mąż zapłacił. Ja nie widzę związku pomiędzy tą sprawą a obecnym postępowaniem, gdyż obecnie mąż nic nie kupował za te pieniądze. Pomimo orzeczonej separacji nadal mieszkamy w jednym mieszkaniu.

Prokurator oświadcza, że nie ma pytań do świadka.

Oskarżony oświadcza, że nie ma pytań do świadka.

Sąd postanowił:

1. na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. oddalić wniosek dowodowy oskarżonego o przesłuchanie wskazanych we wniosku dowodowym wszystkich świadków ze względu na fakt, że wnioskowane okoliczności nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a nadto świadek Julita Gracz nie potwierdziła faktu uczestnictwa oskarżonego w grach w pokera;
2. na podstawie art. 201 k.p.k. *a contrario* oddalić wniosek dowodowy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych psychiatrów, gdyż opinia znajdująca się w aktach sprawy jest jasna, pełna i nie zawiera sprzeczności, zaś opinia, na którą powołuje się oskarżony została sporządzona w innej sprawie, wiele lat przed popełnieniem czynu zarzucanego w niniejszym postępowaniu, na potrzeby określonej instytucji prawa wykonawczego, jaką jest odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności. Treść tej opinii nie może zatem rzutować na ocenę opinii sporządzonej w niniejszej sprawie, skoro jej przedmiotem jest kwestia poczytalności oskarżonego w czasie czynu i aktualnej możliwości udziału w postępowaniu karnym, w tym realizacji obrony. Należy także stwierdzić, iż w trakcie rozprawy kontakt z oskarżonym nie nasuwał zastrzeżeń, żadne jego zachowania nie wskazywały na

wątpliwości co do poczytalności, a nadto kształtował swoją obronę w sposób przemyślany, skoro złożył określonej treści wyjaśnienia i wnioski dowodowe.

Postanowienie ogłoszono.

Na pytanie Przewodniczącego – strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia postępowania dowodowego.

Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom.

Wzmianka w trybie art. 405 § 4 k.p.k.:

Z chwilą zamknięcia przewodu sądowego, stosownie do art. 405 § 2 k.p.k., dowody wymienione w akcie oskarżenia są ujawnione bez odczytywania.

Oskarżyciel publiczny popiera akt oskarżenia i wnosi o wymierzenie oskarżonemu kary roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony Wiesław Gracz wnosi o uniewinnienie.

Sąd udał się na naradę.

Po naradzie i sporządzeniu wyroku Przewodniczący ogłosił go publicznie, podał ustnie najważniejsze powody wyroku oraz wskazał stronom sposób i termin odwołania.

Podczas ogłoszenia wyroku byli obecni prokurator i oskarżony.

Rozprawę zamknięto o godzinie 12.00.

Przewodniczący
sędzia Jan Zielony
(podpis Przewodniczącego)

Protokolant
Gertruda Kwasek
(podpis protokolanta)

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lublin, dnia 5 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jan Zielony

Protokolant: Gertruda Kwasek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie Zdzisława Szukającego

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2022 r. sprawy karnej

Wiesława Gracza, urodzonego 20 maja 1976 r. w Lublinie, syna Krzysztofa i Antoniny z d. Kisiel

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia bliżej nieustalonego do dnia 6 grudnia 2021 r. w Lublinie, w mieszkaniu nr 6 przy ul. Żelazowej Woli 5, w szafie, przechowywał w celu puszczenia w obieg 50 podrobionych banknotów studolarowych, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 7 kwietnia 2019 r. do dnia 1 października 2019 r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 15 lipca 2015 r., w sprawie III K 455/15, za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., tj. o czyn z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

- I. Wiesława Gracza uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, wypełniającego dyspozycję art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 310 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- II. na podstawie art. 316 § 1 k.k. orzeka przepadek zabezpieczonych w sprawie banknotów;
- III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 300 (trzysta) zł z tytułu opłaty oraz 110 (sto dziesięć) zł z tytułu wydatków.

sędzia Jan Zielony
(podpis Przewodniczącego)

Lublin, dnia 8 kwietnia 2022 r.

Radca prawny Kazimierz Cień
Kancelaria Radcy Prawnego w Lublinie
ul. Ciasna 4/3,
20-830 Lublin

*Pieczęć o treści:
Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie
wpłynęło dnia 8 kwietnia 2022 r.
sekr. sąd. Anna Ptak*

Sygn. akt III K 780/22

**Sąd Rejonowy
Lublin-Zachód w Lublinie
III Wydział Karny**

Działając jako obrońca oskarżonego Wiesława Gracza, upoważnienie do obrony w załączeniu, na podstawie art. 422 § 1 k.p.k., wnoszę o sporządzenie uzasadnienia wyroku w sprawie III K 780/22 i doręczenie mi odpisu tego wyroku z uzasadnieniem. Stosownie do treści art. 422 § 3 k.p.k. oświadczam, że wniosek o uzasadnienie dotyczy całości wyroku.

r. pr. Kazimierz Cień
(podpis radcy prawnego)

Lublin, dnia 7 kwietnia 2022 r.

Upoważnienie do obrony

Ja, niżej podpisany Wiesław Gracz, oskarżony w sprawie III K 780/22 Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, niniejszym udzielam upoważnienia do obrony radcy prawnemu Kazimierzowi Cieniowi, prowadzącemu Kancelarię Radcy Prawnego w Lublinie, ul. Ciasna 4/3, 20-830 Lublin, do reprezentowania mnie w sprawie III K 780/22 Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie we wszystkich instancjach.

Wiesław Gracz
(podpis oskarżonego)

UZASADNIENIE

Formularz UK 1

Sygnatura akt

III K 780/22

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	Wiesław Gracz	W okresie od dnia bliżej nieustalonego do dnia 6 grudnia 2021 r. w Lublinie, w mieszkaniu nr 6 przy ul. Żelazowej Woli 5, w szafie, przechowywał w celu puszczenia w obieg 50 podrobionych banknotów studolarowych, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 7 kwietnia 2019 r. do dnia 1 października 2019 r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 15 lipca 2015 r., w sprawie III K 455/15, za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione		Dowód	Numer karty
1. Wiesław Gracz, w nieustalonym czasie, kilka lat temu wszedł w posiadanie 50 banknotów studolarowych. Banknoty te przechowywał w miejscu swojego zamieszkania, czyli w lokalu mieszkalnym nr 6 przy ul. Żelazowej Woli 5 w Lublinie. Przechowywał je do dnia 6 grudnia 2021 r., w tym zaś dniu w tekturowym pudełku umieszczonym w szafie ubraniowej, która stała przy jego łóżku. Wiesław Gracz przechowywał wymienione banknoty w celu puszczenia ich w obieg.		częściowo wyjaśnienia Wiesława Gracza zeznania Julity Gracz protokół przeszukania	k. 25 k. 26-27 k. 5
2. Wskazane wyżej banknoty zostały zatrzymane i zabezpieczone.		protokół zatrzymania rzeczy, obejmujący banknoty znalezione w trakcie przeszukania mieszkania Wiesława Gracza oraz postanowienie prokuratora o zatwierdzeniu tego przeszukania	
3. Przechowywane przez Wiesława Gracza banknoty były nieprawdziwe (podrobione). Wynika to z faktu, że znajdujący się na nich wizerunek prezydenta Stanów Zjednoczonych George'a Washingtona nie znajduje się na prawdziwych banknotach studolarowych. Nadto, banknoty te nie posiadają jakichkolwiek zabezpieczeń, wykonane zostały na zwykłym papierze przy użyciu powszechnie dostępnej		opinia biegłego z zakresu badania dokumentów	k. 7-8

drukarki atramentowej, nieprawdziwa jest seria i numer banknotów (takie określenia serii i sekwencje cyfr nie są używane dla banknotów studolarowych), a nadto identyczne są obie strony banknotów.			
4. Wiesław Gracz nie jest upośledzony umysłowo ani nie cierpi na chorobę psychiczną upośledzającą rozpoznanie znaczenia czynu lub zdolność do pokierowania postępowaniem. W czasie popełnienia czynu mógł rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.		opinia biegłych lekarzy psychiatrów dokumentacja leczenia Wiesława Gracza z Poradni Zdrowia Psychicznego nr 2 w Lublinie	k. 15
5. Wiesław Gracz był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 15 lipca 2015 r., w sprawie III K 455/15, za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 7 kwietnia 2019 r. do dnia 1 października 2019 r.		informacja z Krajowego Rejestru Karnego, odpis wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 15 lipca 2015 r., III K 455/15	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
<i>Lp.</i>	<i>Oskarżony</i>	<i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i>	
---	-----	-----	
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</i>		<i>Dowód</i>	<i>Numer karty</i>
----		-----	-----
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
<i>Lp. faktu z pkt 1.1.</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwięźle o powodach uznania dowodu</i>	

1.	Protokół przeszukania k. 5 Wyjaśnienia oskarżonego Wiesława Gracza w części k. 25-26 Zeznania świadka Julity Gracz k. 26-27	Z tego dowodu wynika fakt, że oskarżony Wiesław Gracz w dniu 6 grudnia 2021 r. oraz wcześniej przechowywał określone przedmioty, tj. podrobione banknoty studolarowe. Dokument ten został sporządzony poprawnie pod względem formalnym, a nadto od strony merytorycznej stwierdzał istotne dla sprawy okoliczności, czyli miejsce, w którym znajdowały się banknoty. Miejsce to wskazywało na związek osoby oskarżonego oraz banknotów, przy czym należy podkreślić, że Wiesław Gracz nie zakwestionował niczego, co wynika z protokołu przeszukania, tzn. ani tego, że stwierdza on fakt, że znalezione zostały podrobione banknoty studolarowe, ani tego, że znajdowały się one w miejscu związanym z jego osobą. Wyjaśnienia Wiesława Gracza są wiarygodne jedynie w tym zakresie, w jakim oskarżony ten przyznał fakt przechowywania podrobionych banknotów w określonym miejscu, tzn. w swojej szafie. W tym zakresie jego wyjaśnienia pozostają w zgodzie z dowodem obiektywnym, jakim jest protokół przeszukania. Świadek Julita Gracz nie zakwestionowała okoliczności dotyczących zatrzymania podrobionych banknotów należących do oskarżonego, a jednocześnie w sposób wiarygodny przedstawiła szereg innych okoliczności, które miały znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przede wszystkim w sposób wiarygodny zeznała, że nie wiadomo jej, by oskarżony grywał z kimś w pokera. Nie ulega wątpliwości, że gdyby okoliczność tego rodzaju miała miejsce, świadek z pewnością by ją zauważyła i przedstawiła w swoich zeznaniach. Tym samym jej zeznanie wskazuje na niewiarygodność relacji oskarżonego Wiesława Gracza z rozprawy, w zakresie, w jakim przedstawiał on cel wykorzystywania znalezionych u niego banknotów. Poza tym, świadek opisała okoliczność z przeszłości, która zresztą skutkowałą skazaniem Wiesława Gracza za puszczanie w obieg podrobionych pieniędzy. Z jej zeznań wynika bowiem, że ok. 15 lat temu Wiesław Gracz nabył alkohol za podrobioną pięciodolarówkę, co wypełnia znamiona przestępstwa oszustwa, jak i puszczania w obieg podrobionych pieniędzy. Sąd Rejonowy uznał więc, że określone zachowanie, które wynika z zeznań świadka Julity Gracz pozwala na dokonanie ustaleń faktycznych w zakresie strony podmiotowej, tzn. celu przechowywania przez oskarżonego zabezpieczonych podrobionych banknotów. Skoro niewątpliwie jest w świetle protokołu przeszukania, że oskarżony przechowywał podrobione pieniądze, to w świetle zeznań Julity Gracz, opisujących postępowanie oskarżonego z podrobioną pięciodolarówką w przeszłości, niewątpliwie jest również cel, jaki przyświecał oskarżonemu w związku z tym przechowywaniem.
2.	Protokół zatrzymania rzeczy	Dowód ten został sporządzony poprawnie pod względem formalnym, przez uprawniony do tego organ i nie było podstaw do podważenia wynikających z niego okoliczności.
3.	Opinia biegłego z zakresu badania dokumentów k. 7-8	Opinia biegłego z zakresu badania dokumentów była dowodem wiarygodnym. Biegły sporządził opinię w ramach swojej specjalności, a jego kompetencje w tym zakresie nie budzą zastrzeżeń. Opinia odnosi się do przedmiotu postępowania i zawiera odpowiedzi na wszystkie pytania znajdujące się w postanowieniu, stanowiącym podstawę powołania biegłego. Okoliczność ta prowadzi do wniosku, że jest ona opinią pełną. Biegły nadto szczegółowo wyjaśnił powody, dla których stwierdził fałsz banknotów znalezionych u oskarżonego. Powody te nie nasuwają zastrzeżeń w sytuacji, kiedy fałsz ten

4.	Dokumentacja medyczna z leczenia oskarżonego w Poradni Zdrowia Psychicznego nr 2 w Lublinie oraz opinia biegłych psychiatrów k. 15	został wywiedziony z takich cech banknotów, jak urządzenie służące do wydruku, rodzaj papieru, brak zabezpieczeń, czy też identyczność obu stron każdego z banknotów. Sposób formułowania tez przez biegłego również nie nasuwa zastrzeżeń – jego opinia jest w pełni jasna i zrozumiała. Nadto, nie zawiera ona sprzeczności wewnętrznych.
5.	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego, odpis wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z 15 lipca 2015 r., III K 455/15	Dokumentacja jest dowodem obiektywnym, nic nie wskazywało, że adnotacje w niej zawarte są adnotacjami fałszywymi, co powodowało, że w sposób obiektywny stwierdza ona odbywanie wizyt lekarskich w Poradni Zdrowia Psychicznego. Opinia biegłych lekarzy psychiatrów jest opinią jasną, pełną i niezawierającą sprzeczności ani wewnętrznych, ani zewnętrznych, tzn. sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, jaki w sprawie został zgromadzony, a który dotyczył zdrowia psychicznego oskarżonego. Biegli w ramach swoich kompetencji opiniowali w zakresie wszystkich kwestii objętych postanowieniem o dopuszczeniu dowodu przez prokuratora. Nadto, wydali opinię zarówno na podstawie materiału dowodowego znajdującego się w aktach, jak i na podstawie badania oskarżonego. Z tych względów należało podzielić wyrażone przez biegłych stanowisko co do poczytalności Wiesława Gracza w czasie popełnienia czynu. Dowody sporządzone przez uprawnione organy i instytucje, co do których nie ujawniły się żadne okoliczności nakazujące podanie ich w wątpliwość, na skutek czego zostały obdarzone wiarą i stały się podstawą ustaleń faktycznych dotyczących karalności oskarżonego Wiesława Gracza oraz działania w warunkach powrotu do przestępstwa.

**2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów
(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)**

<i>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</i>
1.	Wyjaśnienia Wiesława Gracza poza częścią uznaną za wiarygodną k. 25-26	Wyjaśnienia Wiesława Gracza w zakresie, w jakim nie przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz przedstawił okoliczności i cel przechowywania zabezpieczonych u niego podrobionych banknotów, nie są wiarygodne. Co do samego charakteru tych banknotów, nie można podzielić stanowiska oskarżonego, który twierdził, że już sam wygląd banknotów wskazywał na to, że nie można ich było utożsamiać z prawdziwymi banknotami. Istotą podrobienia banknotów jest bowiem ich niezgodność z pierwowzorem, jakim jest prawdziwy banknot. Z wiarygodnej opinii biegłego z zakresu badania dokumentów wynika w sposób niewątpliwy szereg cech, które u przeciętnej osoby bez wątpienia są w stanie wywołać przekonanie, że zabezpieczone u oskarżonego banknoty są prawdziwe. Wskazuje na to ich rozmiar i wybarwienie, a także układ graficzny, który odpowiada układowi znajdującemu się na prawdziwych banknotach. Wprawdzie na zabezpieczonych banknotach znajdował się wizerunek innego prezydenta, aniżeli na prawdziwych studolarówkach, jednak ta okoliczność nie jest na tyle oczywista, by można na jej podstawie stwierdzić, że z tego powodu żaden przeciętny uczestnik obrotu konsumenckiego nie będzie mógł zostać wprowadzony w błąd co do prawdziwości tych banknotów. Oczywiście jest bowiem, że nie każdy wie, wizerunki których prezydentów Stanów Zjednoczonych znajdują się na poszczególnych nominałach banknotów

4.	Opinia sądowo psychiatryczna k. 22-23 i postanowienie o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności k. 21	dolarowych. Również identyczność stron banknotów nie ma znaczenia z punktu widzenia możliwości potencjalnego wprowadzenia w błąd, gdyż nie sposób założyć, że zawsze i w każdych okolicznościach występujący w obrocie banknot będzie przedmiotem szczegółowych oględzin. Wyjaśnienia oskarżonego Wiesława Gracza nie były również wiarygodne w zakresie, w jakim przedstawił on wykorzystywanie zabezpieczonych u niego banknotów. W tej części pozostawały one w sprzeczności z zeznaniami świadka Julity Gracz. Świadek zamieszkuje wraz z oskarżonym i z pewnością nie uszłoby jej uwadze, że oskarżony gra z kolegami w pokera, a nadto, że wykorzystuje w tej grze banknoty, jako swego rodzaju żetony. Z tego względu wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie należało zanegować. Poza tym, z zeznań świadka Julity Gracz wynikała okoliczność posługiwania się przez oskarżonego w przeszłości podrobionym banknotem. Okoliczność ta także w sposób negatywny rzutuje na treść jego wyjaśnień dotyczących celu, w jakim przechowywał banknoty. Skoro zeznania Julity Gracz podważyły cel deklarowany przez oskarżonego, istniały podstawy do wnioskowania o celu rzeczywistym z przytoczonego przez świadka faktu mającego miejsce w przeszłości – skoro już miało miejsce wykorzystanie przez oskarżonego fałszywego banknotu dolarowego, nie ulega wątpliwości, że wykorzystanie takie było celem przechowywania banknotów także w realiach niniejszej sprawy. Nie zostały uwzględnione przy ustaleniu faktów dowody z dokumentów, o których dopuszczenie wnosił oskarżony na rozprawie głównej. Z formalnego punktu widzenia dowody te nie mogły być przedmiotem rozważań, skoro wnioski dowodowe w ich zakresie zostały oddalone. Nadto należy stwierdzić, że nawet gdyby rozważać te dowody merytorycznie, nie mogłyby one wpłynąć na ocenę materiału dowodowego, który został zgromadzony w zakresie zdrowia psychicznego oskarżonego. Opinia biegłych psychiatrów, jaka została przedstawiona, została sporządzona w innej sprawie, a nadto w toku postępowania wykonawczego. Z oczywistych względów nie mogła ona zatem odnosić się do okoliczności istotnych w niniejszej sprawie, a więc poczytalności oskarżonego w czasie czynu. Poza tym Sąd miał kontakt z oskarżonym w trakcie postępowania i z jego zachowania nie stwierdził żadnych okoliczności, które wskazywałyby na jakiegokolwiek dolegliwości i utrudnienia w realizacji obrony. Sąd dysponował dowodem pozytywnym dotyczącym stanu zdrowia oskarżonego, który był sporządzony na potrzeby niniejszego postępowania i odnosił się do okoliczności istotnych dla tego postępowania. Z tego względu posiłkowanie się innymi dokumentami było bezprzedmiotowe. Za dokument bez znaczenia należy uznać także postanowienie o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności w innej sprawie, gdyż fakt ten w ogóle nie odnosi się do niniejszego postępowania.
----	--	--

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Oskarżony</i>
☐ 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	Wiesław Gracz

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Sąd Rejonowy uznał, że Wiesław Gracz dopuścił się przestępstwa z art. 310 § 2 k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu, kto pieniądź, inny środek płatniczy lub znak pieniężny albo dokument określone w art. 310 § 1 k.k. puszcza w obieg, albo go w takim celu przyjmuje, przechowuje, przewozi, przenosi, przesyła albo pomaga do jego zbycia lub ukrycia, podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony posiadał dolary amerykańskie, a więc obce pieniądze, określone w art. 310 § 1 k.k., których fakt podrobienia nie ulega wątpliwości w świetle opinii biegłego z zakresu badania dokumentów. Fakt, że pieniądze znajdowały się w szafie, z której korzystał oskarżony, uzasadnia przekonanie o tym, że je przechowywał, co prowadzi do wniosku o realizacji znamienia strony przedmiotowej przestępstwa z art. 310 § 2 k.k. Sąd Rejonowy ustalił również, że Wiesław Gracz podrobione pieniądze przechowywał w celu puszczenia ich

w obieg, co zarazem wskazuje, że jego zachowanie cechowała szczególna, kwalifikowana postać zamiaru bezpośredniego. Pomimo że dolary amerykańskie nie są środkiem płatniczym, jaki powszechnie używany jest w Polsce, oczywiste jest, że do różnego rodzaju transakcji mogą one być wykorzystane, zważywszy na zgodną wolę ich uczestników. Przykładem takiego użycia jest fakt przedstawiony w zeznaniach Julity Gracz z przeszłości, kiedy to Wiesław Gracz został skazany właśnie za transakcję przy użyciu fałszywego banknotu dolarowego, tj. za przestępstwo z art. 310 § 2 k.k. i art. 286 § 1 k.k. W takim stanie rzeczy należało uznać, że w niniejszej sprawie zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe znamiona przestępstwa z art. 310 § 2 k.k. zostały spełnione.

Sąd Rejonowy przyjął również, że oskarżony przypisanego mu przestępstwa dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej pierwszego stopnia. Był bowiem wcześniej skazany za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, którą odbył w okresie wskazanym w części dyspozytywnej wyroku wydanego w niniejszej sprawie. Zważywszy na fakt, że Wiesław Gracz zakończył odbywanie kary z wyroku Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 15 lipca 2015 r., w sprawie III K 455/15, w dniu 1 października 2019 r., zaś przypisanego mu przestępstwa dopuścił się w dniu 6 grudnia 2021 r., spełniony jest również wymóg okresu czasu pomiędzy zakończeniem odbywania kary a popełnieniem przestępstwa, jaki został przewidziany w art. 64 § 1 k.k. Z tego powodu Sąd Rejonowy zakwalifikował zachowanie oskarżonego z uwzględnieniem tego przepisu.

☐	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
--------------------------	--	-------	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

☐	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
--------------------------	---------------------------------------	-------	-------

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania

☐	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
--------------------------	-----------------------------	-------	-------

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania

☐	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
--------------------------	--------------------	-------	-------

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia

7. KOSZTY PROCESU	
<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
III.	Sąd na podstawie art. 627 k.p.k., w związku ze skazaniem oskarżonego, zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa wydatki, jakie zostały poniesione w toku postępowania, a także opłatę, której wysokość wynika z treści art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223, z późn. zm.).
8. PODPIS	
sędzia Jan Zielony Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie	

Informacja dla zdającego:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony obrońcy oskarżonego radcy prawnemu Kazimierzowi Cieniowi na adres jego kancelarii w dniu 5 maja 2022 r.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

DRUGI DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 11 MAJA 2022 r.

CZĘŚĆ DRUGA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa cywilnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa cywilnego zawarte jest na 31 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy cywilnej - proszę przygotować jako radca prawny Michał Sowa - prawidłowo ustanowiony pełnomocnik powoda, apelację od wydanego w sprawie wyroku, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony.

II. Należy przyjąć, że:

- 1) wszystkie dokumenty zostały sporządzone i złożone we właściwej formie i podpisane przez uprawnione osoby, a także zawierają wszystkie wymagane prawem adnotacje i pieczęcie,
- 2) prawidłowo uiszczono opłaty skarbowe od pełnomocnictw oraz opłaty sądowe,
- 3) załączniki do pism procesowych stron, które nie zostały włączone do akt sprawy, zostały prawidłowo złożone.

Ponadto należy przyjąć, że w aktach sprawy znajdują się:

- 4) wszystkie wymagane pełnomocnictwa (w przypadku pozwanego – wraz z odpisem z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego), zarządzenia, pouczenia, dowody doręczeń oraz dowody nadania pism stronie przeciwnej,
- 5) poświadczone za zgodność z oryginałami kopie dokumentacji medycznej Jana Dziadkiewicza, obejmujące:
 - a) kartę informacyjną z dnia 24 września 2019 r. zaświadczącą o pobycie powoda w dniu 9 września 2019 r. w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym, a w okresie od 10 do 24 września 2019 r. na Oddziale Chirurgii Ogólnej Samodzielnego Publicznego Centralnego Szpitala Klinicznego w Warszawie przy ul. Banacha; z karty informacyjnej wynika, że u powoda rozpoznano: wstrząśnienie mózgu, uraz twarzoczaszki, uraz kręgosłupa szyjnego, złamanie kości ramiennej prawej (potwierdzone badaniem RTG); powód został wypisany ze szpitala z zaleceniami: prowadzenia oszczędzającego trybu życia przez miesiąc, w razie utrzymywania się dolegliwości bólowych – przyjmowania dostępnych bez recepty leków przeciwbólowych (paracetamol lub ibuprofen), noszenia ortezy przywiedzeniowej ramienia prawego przez 4-6 tygodni oraz zgłoszenia się na wizytę kontrolną do przychodni przyszpitalnej po upływie dwóch, a następnie czterech tygodni,
 - b) kartę informacyjną przychodni przyszpitalnej zawierającą wpisy lekarza

- ortopedy z dni 9 i 23 października 2019 r., z których wynika, że wobec zrośnięcia się kości ramiennej prawej (potwierdzonego badaniem RTG), powód nie musi nadal korzystać z ortezy,
- c) zaświadczenie z dnia 20 listopada 2019 r. specjalisty ortopedy-traumatologa Mieczysława Kostnego, prowadzącego prywatną praktykę lekarską w Konstancinie-Jeziornie, potwierdzające, że w tym dniu powód podczas wizyty zgłaszał dolegliwości bólowe prawego barku, które nie ustępują po podaniu dostępnych bez recepty leków przeciwbólowych; lekarz zalecił powodowi wykonanie prywatnie badania RTG, a także stosowanie żelu przeciwbólowego,
 - d) opis badania RTG prawego barku powoda, w którym nie stwierdzono nieprawidłowości w układzie kostnym, a także zaświadczenie z dnia 27 listopada 2019 r. specjalisty ortopedy-traumatologa Mieczysława Kostnego, potwierdzające, że po zapoznaniu się z wynikiem badania RTG lekarz nie stwierdza u powoda nieprawidłowości, które wchodziłyby w zakres jego specjalizacji,
 - e) zaświadczenie z dnia 11 grudnia 2019 r. specjalisty neurologa Mikołaja Wrażliwego, prowadzącego prywatną praktykę lekarską w Pruszkowie, potwierdzające, że w tym dniu powód podczas wizyty zgłaszał dolegliwości bólowe prawego barku, które nie ustępują po podaniu dostępnych bez recepty leków przeciwbólowych; lekarz zalecił powodowi wykonanie prywatnie badania EMG (elektromiografia) prawej ręki,
 - f) opis badania EMG prawej ręki powoda, w którym nie stwierdzono nieprawidłowości przewodzenia w nerwach obwodowych, a także zaświadczenie specjalisty neurologa Mikołaja Wrażliwego z dnia 18 grudnia 2019 r., potwierdzające, że po zapoznaniu się z wynikiem badania EMG lekarz nie stwierdza u powoda nieprawidłowości, które wchodziłyby w zakres jego specjalizacji,
- 6) kopia pisma powoda z dnia 25 maja 2020 r. skierowanego do Profit Bank S.A., zawierającego wezwanie do zapłaty na jego rzecz:
- a) zadośćuczynienia w wysokości 100 000 zł, w tym: 70 000 zł za krzywdę doznaną przez powoda i 30 000 zł za krzywdę doznaną przez jego wnuka, oraz
 - b) odszkodowania w wysokości 30 000 zł, w tym:
 - 16 500 zł tytułem utraconych zarobków (po 3 300 zł przez okres 5 miesięcy),

- 13 500 zł tytułem szacunkowych kosztów opieki nad powodem świadczonej przez członka jego najbliższej rodziny (po 3 godziny dziennie przez okres 6 miesięcy, po 25 zł za godzinę),
 - 7) pocztowe zwrotne potwierdzenie odbioru w dniu 28 maja 2020 r. przez Profit Bank S.A. wezwania z dnia 25 maja 2020 r.,
 - 8) kopia pisma skierowanego do powoda przez Profit Bank S.A. z dnia 29 maja 2020 r. o odmowie wypłaty żądanych kwot, z uwagi na kwestionowanie odpowiedzialności co do zasady,
 - 9) kopia decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście z dnia 15 grudnia 2018 r., z której wynika, że Jan Dziadkiewicz prowadzi działalność gospodarczą w zakresie handlu detalicznego wyrobami nieżywnościowymi, opodatkowaną w formie karty podatkowej, przy czym kwota podatku dochodowego za rok 2019 została ustalona na 709 zł miesięcznie.
- III. Sporządzając apelację lub opinię, należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem uprawnionej osoby.
- IV. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie apelacji, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnej opłaty sądowej oraz powinien przyjąć, że sądem drugiej instancji jest Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny, ul. Inflancka 4c bud. D, 00-189 Warszawa.
- V. Data rozwiązania zadania powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

Warszawa, dnia 6 lipca 2020 r.

*Pieczęć Biura Podawczego
Sądu Okręgowego w Warszawie
wpłynęło dnia 8 lipca 2020 r.
sekr. sąd. Emilia Wąsik
(podpis)*

**Sąd Okręgowy w Warszawie
I Wydział Cywilny
al. Solidarności 127
00-898 Warszawa**

Powód: Jan Dziadkiewicz
zam. 00-098 Warszawa
ul. Niecała 5 m. 13
PESEL 63051900117
zastępowany przez radcę prawnego
Michała Sowę, prowadzącego kancelarię
w Warszawie przy ul. Wierzbowej 7

Pozwany:
Profit Bank S.A.
00-310 Warszawa
ul. Bednarska 12

w.p.s. 130 000 zł

opłata sądowa od pozwu 6 500 zł - ustalona na podstawie art. 13 ust. 2 u.k.s.c.
(opłata została uiszczona przelewem na rachunek Sądu Okręgowego w Warszawie)

POZEW

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

Działając w imieniu powoda Jana Dziadkiewicza, wnoszę o:

1) zasądzenie od pozwanego Profit Bank S.A. na rzecz powoda kwoty 130 000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 września 2019 r. do dnia zapłaty, obejmującej:

a) zadośćuczynienie w wysokości 100 000 zł na swoją rzecz, w tym: 70 000 zł za krzywdę doznaną przez powoda i 30 000 zł za krzywdę doznaną przez jego wnuka Piotra Dziadkiewicza, oraz

b) odszkodowanie w wysokości 30 000 zł, w tym:

- 16 500 zł tytułem utraconych zarobków,
- 13 500 zł tytułem szacunkowych kosztów opieki nad powodem,

2) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Wnoszę także o:

1) przeprowadzenie dowodu z dokumentów wymienionych w uzasadnieniu pozwu na okoliczności tam wskazane;

2) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków:

a. Roberta Dziadkiewicza, zam. Warszawa, ul. Puławska 30 m. 88,

b. Marii Dziadkiewicz, zam. Warszawa, ul. Stefana Batorego 8 m. 22

- obojga na okoliczności skutków zdarzenia wywołującego szkodę dla zdrowia powoda, jego cierpienia fizycznego i psychicznego, wynikłych u niego szkód związanych ze zdarzeniem i ich wysokości, średnich stawek rynkowych za opiekę, a także traumy doznanej przez jego wnuka,

c. Tomasza Sąsiedzkiego, zam. Warszawa, ul. Wawelska 12 m. 1

- na okoliczność wysokości utraconych przez powoda dochodów w okresie niezdolności do prowadzenia działalności handlowej na targu;

3) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania powoda w charakterze strony na okoliczności wskazane powyżej dla świadków;

4) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza ortopedy-traumatologa na okoliczność zakresu pomocy osoby trzeciej, jakiej powód wymagał po wyjściu ze szpitala, a także okresu, w jakim była ona mu niezbędna do prawidłowego funkcjonowania, oraz tego, czy i w jakim okresie powód był niezdolny do pracy po zakończeniu zwolnienia lekarskiego;

5) przeprowadzenie rozprawy także w razie nieobecności powoda;

6) wydanie wyroku zaocznego w razie zaistnienia ustawowych przesłanek.

Jednocześnie oświadczam, że nie doszło do mediacji, albowiem pozwany, pomimo doręczenia mu stosownego wezwania, odmówił spełnienia świadczenia, nie uznając swojej odpowiedzialności, co do zasady.

Uzasadnienie

W dniu 9 września 2019 r. około godziny 10:00 Jan Dziadkiewicz przybył do oddziału Profit Bank S.A., mieszczącego się w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej 82, aby zlecić dokonanie opłat za eksploatację lokalu mieszkalnego. Towarzyszył mu pięcioletni wnuk

Piotr. Powód wszedł do sali obsługi interesantów, podszedł do stolika i chciał przy nim usiąść na krześle, aby uporządkować przyniesione dokumenty. Usiadł na krześle stojącym obok stolika. Spadł z krzesła, uderzając najpierw głową o drewniany blat stołu, a potem głową i barkiem o posadzkę. Jan Dziadkiewicz poczuł dotkliwy ból i przez dłuższą chwilę nie mógł się ruszać. Jego wnuk przestraszył się i zaczął przeraźliwie płakać, trzymając dziadka za rękę. Inni klienci Banku chcieli pomóc powodowi wstać, ale prosił, by go nie dotykać. Po kilku minutach ból stał się mniej odczuwalny i wtedy powód zadzwonił do syna, a inni klienci Banku pomogli powodowi wstać. Natomiast nikt z pracowników Banku nie zainteresował się leżącym ani nie zaproponował wezwania pogotowia ratunkowego. Powód chcąc dowiedzieć się, dlaczego upadł, obejrzał feralny mebel. W drewnianym siedzisku krzesła brakowało wszystkich czterech śrub przytwierdzających je do stelaża. Śruby te leżały rozrzucone na podłodze, tam gdzie leżało krzesło. Ponieważ powód nadal odczuwał ból, syn Robert Dziadkiewicz zawiózł go do domu. Wnuk przez cały czas był przerażony, płakał i nie chciał z nikim rozmawiać. Wieczorem powód nie mógł już wytrzymać bólu i syn zawiózł go na pogotowie.

W dniu 9 września 2019 r. Jan Dziadkiewicz przebywał w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym, a w okresie od 10 do 24 września 2019 r. na Oddziale Chirurgii Ogólnej Samodzielnego Publicznego Centralnego Szpitala Klinicznego w Warszawie przy ul. Banacha. Rozpoznano u niego: wstrząśnienie mózgu, uraz twarzoczaszki, uraz kręgosłupa szyjnego, złamanie kości ramiennej prawej (co zostało potwierdzone badaniem RTG). Powód został wypisany ze szpitala z zaleceniami: prowadzenia oszczędzającego trybu życia przez miesiąc, w razie utrzymywania się dolegliwości bólowych - przyjmowania dostępnych bez recepty leków przeciwbólowych (paracetamol lub ibuprofen), noszenia ortezy przywiedzeniowej ramienia prawego przez 4-6 tygodni oraz zgłoszenia się na wizytę kontrolną do przychodni przyszpitalnej po upływie dwóch, a następnie czterech tygodni.

Dowody: 1) szpitalna karta informacyjna z dnia 24 września 2019 r.; 2) zeznania świadka Roberta Dziadkiewicza; 3) zeznania powoda.

Po dwutygodniowym pobycie w szpitalu powód został przywieziony przez syna do domu. Wobec zalecenia prowadzenia oszczędzającego trybu życia przez miesiąc, Jan Dziadkiewicz otrzymał zwolnienie lekarskie na ten okres. Jednakże po zakończeniu zwolnienia powód nadal odczuwał ból ręki. Zalecone po zakończeniu hospitalizacji dwie wizyty w przychodni przyszpitalnej nie przyniosły diagnozy. Dlatego powód skorzystał z pomocy lekarzy specjalistów ortopedy-traumatologa i neurologa, wykonał też zalecone

przez nich badania diagnostyczne (RTG i EMG). Badania te nie pozwoliły jednak na zdiagnozowanie przyczyny bólu.

Dowody: 1) zaświadczenia specjalisty ortopedy-traumatologa Mieczysława Kostnego; 2) zaświadczenia specjalisty neurologa Mikołaja Wrażliwego; 3) opisy badań RTG, EMG; 4) zeznania powoda.

Z powodu odczuwanego bólu ręki, powód nie mógł podjąć dotychczas wykonywanej pracy polegającej na handlu odzieżą azjatycką na straganie na bazarze. Od kilku lat prowadzi on działalność gospodarczą w tym zakresie, która była opodatkowana w formie karty podatkowej.

Dowody: 1) kopia decyzji podatkowej za rok 2019; 2) zeznania powoda; 3) dowód z opinii biegłego sądowego ortopedy-traumatologa.

Łącznie z pobytem w szpitalu, jego niezdolność do pracy trwała 6,5 miesiąca. Przebywając na zwolnieniu lekarskim, za dwutygodniowy czas hospitalizacji oraz okres miesiąca po wyjściu ze szpitala powód otrzymał zasiłek chorobowy. Jednakże przez kolejne 5 miesięcy nie był w stanie pracować i nie otrzymywał dochodu. Przed upadkiem w Banku powód uzyskiwał dochód w wysokości około 3 300 zł miesięcznie. Był to dochód podobny do osiąganego przez inne osoby prowadzące po sąsiedzku stragany z towarami w takim asortymencie. Szkoda powoda, polegająca na utracie spodziewanych dochodów, wyniosła 16 500 zł (po 3 300 zł przez okres 5 miesięcy).

Dowody: 1) zeznania świadka Roberta Dziadkiewicza; 2) zeznania świadka Tomasza Sąsiedzkiego; 3) zeznania powoda.

Ponadto, w sześciomiesięcznym okresie nasilonego bólu prawej ręki po opuszczeniu szpitala powód nie mógł wykonywać żadnych prac, także domowych. W związku z tym wymagał pomocy innych osób przy codziennych czynnościach, takich jak przygotowanie posiłków, zmywanie, pranie, sprzątanie, a nawet ubieranie się. Pomocy tej udzielała mu siostra Maria Dziadkiewicz, która – jako osoba niepracująca – miała na to czas. Siostra przychodziła do niego codziennie przez 6 miesięcy i pomagała mu przez około 3 godziny dziennie. Mnożąc 180 dni przez 3 godziny dziennie, otrzymujemy łącznie 540 godzin udzielonej pomocy. Przyjmując rynkową stawkę 25 zł za godzinę pomocy, daje to kwotę 13 500 zł, która również stanowi szkodę powoda wynikłą ze zdarzenia. Wysokość stawki rynkowej została ustalona przez powoda i jego siostrę na podstawie informacji udzielonych telefonicznie przez osoby ogłaszające w internecie gotowość do świadczenia tego rodzaju usług. Powód zaznacza, że nie dysponował środkami pieniężnymi pozwalającymi mu na wynajęcie profesjonalnej opiekunki.

Dowody: 1) dowód z opinii biegłego sądowego lekarza ortopedy-traumatologa, 2) zeznania świadka Roberta Dziadkiewicza; 3) zeznania świadka Marii Dziadkiewicz; 4) zeznania powoda.

Oprócz odszkodowania w łącznej kwocie 30 000 zł, Jan Dziadkiewicz domaga się zasądzenia na jego rzecz zadośćuczynienia w łącznej wysokości 100 000 zł. Zadośćuczynienie to obejmuje kwotę 70 000 zł dla powoda z tytułu doznanych przez niego cierpień fizycznych i psychicznych, a także kwotę 30 000 zł z tytułu stresu, na jaki był narażony jego wnuk Piotr Dziadkiewicz w związku z wypadkiem dziadka. Po upadku, przez okres ponad pół roku, powód odczuwał silny ból ręki, który uniemożliwiał mu normalne funkcjonowanie. Uniemożliwiał mu nie tylko pracę i wykonywanie czynności samoobsługi, lecz także utrudniał regenerację sił, ponieważ przez pierwsze trzy miesiące ból był na tyle silny, że powód budził się w nocy. Jan Dziadkiewicz utracił radość życia, bo nie mógł prowadzić samochodu ani jeździć na rowerze. Powodowało to, że musiał zrezygnować z wycieczek z kolegami lub wnukiem do lasu i na ryby.

Odpowiedzialność pozwanego Banku ma charakter deliktowy i wynika z niezachowania przez pozwanego należytej staranności przy zapewnieniu bezpieczeństwa na sali obsługi klientów, czego skutkiem było doznanie przez Jana Dziadkiewicza szkody na osobie. Jednakże – według powoda – podstawą tej odpowiedzialności powinien być art. 435 § 1 k.c., ponieważ Bank jest przedsiębiorstwem wprowadzającym w ruch za pomocą sił przyrody, skoro są w nim komputery i drukarki działające z wykorzystaniem energii elektrycznej. Jest to odpowiedzialność ponoszona na zasadzie ryzyka, od której Bank nie zdołał się uwolnić, albowiem w niniejszej sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek egzoneracyjnych. Ponieważ pozwany odmówił zapłaty żądanych przez powoda kwot, kwestionując swoją odpowiedzialność co do zasady, wniesienie pozwu stało się konieczne.

Roszczenia powoda stały się wymagalne w dniu następnym po zaistniałym zdarzeniu.

Z tych przyczyn powód wnosi jak na wstępie.

radca prawny Michał Sowa
(podpis)

Załączniki:

1. karta informacyjna z dnia 24 września 2019 r. zaświadczająca o pobycie powoda w dniu 9 września 2019 r. w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym, a w okresie od 10 do 24 września 2019 r. na Oddziale Chirurgii Ogólnej Samodzielnego Publicznego Centralnego Szpitala Klinicznego w Warszawie przy ul. Banacha,
2. karta informacyjna przychodni przyszpitalnej zawierająca wpisy lekarza ortopedy z dni 9 i 23 października 2019 r.,

3. zaświadczenie specjalisty ortopedy-traumatologa Mieczysława Kostnego z dnia 20 listopada 2019 r.,
4. opis badania RTG prawego barku powoda oraz zaświadczenie specjalisty ortopedy-traumatologa Mieczysława Kostnego z dnia 27 listopada 2019 r.,
5. zaświadczenie specjalisty neurologa Mikołaja Wrażliwego z dnia 11 grudnia 2019 r.,
6. opis badania EMG prawej ręki powoda oraz zaświadczenie specjalisty neurologa Mikołaja Wrażliwego z dnia 18 grudnia 2019 r.,
7. kopia decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście z dnia 15 grudnia 2018 r.,
8. kopia pisma powoda z dnia 25 maja 2020 r. skierowanego do Profit Bank S.A., zawierającego wezwanie do zapłaty,
9. pocztowe zwrotne potwierdzenie odbioru wezwania z dnia 25 maja 2020 r. przez Profit Bank S.A. w dniu 28 maja 2020 r.,
10. kopia pisma skierowanego do powoda przez Profit Bank S.A. z dnia 29 maja 2020 r. o odmowie wypłaty żądanych kwot,
11. odpis pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu Michałowi Sowie wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej,
12. odpis pozwu wraz z załącznikami dla pozwanego,
13. dowód uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w kwocie 6 500 zł.

Informacja dla zdającego: odpis pozwu z załącznikami doręczono pozwanemu w dniu 17 sierpnia 2020 r., przy czym pozwany został zobowiązany do złożenia odpowiedzi na pozew w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu pozwu.

Pełnomocnictwo

Niniejszym ustanawiam radcę prawnego Michała Sowę, prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego w Warszawie przy ul. Wierzbowej 7, moim pełnomocnikiem w sprawie z powództwa Jana Dziadkiewicza przeciwko Profit Bank S.A. o zadośćuczynienie i odszkodowanie, przed sądami powszechnymi wszystkich instancji.

Warszawa, dnia 6 lipca 2020 r.

Jan Dziadkiewicz
(podpis)

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2020 r.

*Pieczęć Biura Podawczego
Sądu Okręgowego w Warszawie
wpłynęło dnia 27 sierpnia 2020 r.
sekr. sąd. Emilia Wąsik
(podpis)*

**Sąd Okręgowy w Warszawie
I Wydział Cywilny
al. Solidarności 127
00-898 Warszawa**

Powód:

Jan Dziadkiewicz
(dane w aktach sprawy)
zastępowany przez radcę prawnego
Michała Sowę, prowadzącego kancelarię
w Warszawie przy ul. Wierzbowej 7

Pozwany:

Profit Bank S.A.
(dane w aktach sprawy)
zastępowany przez radcę prawnego
Piotra Sikorkę, prowadzącego kancelarię
w Warszawie przy ul. Senatorskiej 8 lok. 12

Sygn. akt: I C 144/20

Odpowiedź na pozew

Działając w imieniu pozwanego Profit Bank S.A., wnoszę o:

- 1) oddalenie powództwa w całości,
- 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Ponadto, wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków:

- a. Barbary Papis, zam. Warszawa, ul. Mładzka 7 m. 11;
 - b. Marianny Wikłacz, zam. Warszawa, ul. Łukowska 44 m. 156
- oboje świadków na okoliczność istnienia w Profit Bank S.A. procedur zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa klientom na terenie oddziałów prowadzących obsługę ich rachunków oraz przestrzegania tych procedur przez pozwanego, zaś świadka Mariannę Wikłacz także na okoliczność przebiegu zdarzenia z dnia 9 września 2019 r.

Uzasadnienie

Pozwany przyznaje, że w dniu 9 września 2019 r. w oddziale Profit Bank S.A. przy ul. Marszałkowskiej 82, miało miejsce zdarzenie opisane w pozwie. Jednakże jego przebieg i przyczyny były całkowicie odmienne od podawanych przez powoda. W godzinach porannych Jan Dziadkiewicz wszedł na salę obsługi klientów, towarzyszyło mu małe dziecko. Powód przysiadł przy stoliku tak niefortunnie, że spadł z krzesła na podłogę. Inni klienci próbowali pomóc mu wstać, lecz twierdził, że nie życzy sobie, aby go dotykać. Po jakimś czasie sam wstał, wziął za rękę towarzyszące mu dziecko i wyszedł z Banku. Któryś z klientów zapytał go, czy wezwać pogotowie ratunkowe, lecz powód powiedział, że to niepotrzebne. Gdy Jan Dziadkiewicz wyszedł, pracownicy podnieśli przewrócone krzesło i wtedy okazało się, że z jego siedziska wypadły wszystkie śruby, które leżały na podłodze. Gdyby powód siadając zachował ostrożność, zauważyłby to i uniknąłby upadku.

Dowód: zeznania świadka Marianny Wikłacz.

W oddziałach Profit Bank S.A. istnieją procedury zapewniające bezpieczeństwo klientów na ich terenie. Obowiązkiem zatrudnionych przez Bank konserwatorów jest dokonywanie comiesięcznie obchodu każdego oddziału w celu sprawdzenia, czy wyposażenie jest sprawne. Do zakresu ich obowiązków należy kontrola oświetlenia, urządzeń monitoringu i elementów mechanicznych, ewentualnie mebli. Ponadto, jeżeli pracownik oddziału zauważy, że coś nie działa lub funkcjonuje wadliwie, powinien ten fakt zgłosić kierownikowi administracyjnemu, a ten - dyspozytorowi konserwatorów w Centrali. Zgłoszenie powoduje, że usterka powinna zostać usunięta przez dyżurnego konserwatora w czasie 24 godzin.

Przyczyna oddzielenia się siedziska od stelaża krzesła, na którym niefortunnie usiadł powód, nie jest znana. Nie wiadomo również, kiedy mocowania oddzieliły się od mebla. Żaden z pracowników oddziału nie zgłosił takiej usterki. Śruby mogły więc wypaść w chwili, gdy powód przesunął krzesło, aby na nim usiąść. Jest również możliwe, że mocowania usunął intencjonalnie któryś z klientów, który oczekiwał na sali obsługi w kolejce.

Dowody: zeznania świadków Barbary Papis i Marianny Wikłacz.

Pozwany kwestionuje roszczenia powoda zarówno co do zasady, jak i - z ostrożności procesowej - także co do wysokości.

Po pierwsze - pozwany zaprzecza, aby ponosił odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie na zasadzie ryzyka, na podstawie art. 435 § 1 k.c. Bank nie jest bowiem przedsiębiorstwem wprawianym w ruch za pomocą sił przyrody. Profit Bank S.A. nie ponosi

również odpowiedzialności na zasadzie winy, albowiem nie dopuścił się żadnego zawinionego działania lub zaniechania, które mogłoby wyrządzić powodowi szkodę.

Po drugie - powód nie udowodnił, aby doznana przez niego szkoda na osobie pozostawała w adekwatnym związku przyczynowym z opisanym zdarzeniem. Należy bowiem zauważyć, że upadek z krzesła miał miejsce rano, a powód pojechał do szpitala dopiero wieczorem. Nie wiadomo więc, czy jego kontuzja związana jest z porannym zdarzeniem, czy z innymi okolicznościami, które mogły wystąpić później.

Po trzecie - powód nie wykazał wysokości poniesionej szkody, w szczególności w zakresie pomocy obsługowej (której kosztów nie poniósł) oraz utraconych zarobków (których wysokość nie znajduje potwierdzenia w jakichkolwiek dokumentach; kwota podatku dochodowego uiszczanego w formie karty podatkowej nie pozwala bowiem ustalić wysokości uzyskiwanego dochodu).

Po czwarte - powód nie wykazał rozmiaru krzywdy poniesionej przez siebie i wnuka, która to krzywda miałaby uzasadniać przyznanie mu zadośćuczynienia.

Wobec powyższego, wnoszę, jak w odpowiedzi na pozew.

Jednocześnie oświadczam, że odpis niniejszego pisma wraz z załącznikami został nadany przesyłką poleconą na adres pełnomocnika powoda.

radca prawny Piotr Sikorka
(podpis)

Załączniki:

- odpis pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu Piotrowi Sikorce wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej i odpisem z rejestru przedsiębiorców KRS.

Pełnomocnictwo

Niniejszym ustanawiamy radcę prawnego Piotra Sikorkę, prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego w Warszawie przy ul. Senatorskiej 8 lok. 12, pełnomocnikiem Profit Bank S.A. w sprawie z powództwa Jana Dziadkiewicza przeciwko Profit Bank S.A. o zadośćuczynienie i odszkodowanie, przed sądami powszechnymi wszystkich instancji.

Warszawa, dnia 25 sierpnia 2020 r.

Członek zarządu Ernest Skarbiec
(podpis)

Członek zarządu Maria Gotówka
(podpis)

Informacja dla zdającego:

1. *odpis odpowiedzi na pozew wraz z załącznikami został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 7 września 2020 r.,*
2. *do pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu Piotrowi Sikorce został załączony aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pozwanego, z którego wynika, że osoby podpisane pod pełnomocnictwem są uprawnione do reprezentacji pozwanej spółki, jako występujący łącznie dwaj członkowie zarządu,*
3. *na podstawie art. 205⁴ § 3 k.p.c. przewodniczący skierował sprawę do rozpoznania na rozprawie (posiedzenie przygotowawcze nie zostało wyznaczone).*

PROTOKÓŁ

Dnia 19 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Miron Surowiec

Protokolant: sekr. sąd. Elżbieta Dokładna

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2022 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa Jana Dziadkiewicza
przeciwko Profit Bank S.A. w Warszawie
o zadośćuczynienie i odszkodowanie.

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 12:00.

Po wywołaniu sprawy stawili się: powód osobiście wraz z pełnomocnikiem radcą prawnym
Michałem Sową oraz pełnomocnik pozwanego radca prawny Piotr Sikorka.

Stawili się świadkowie: Robert Dziadkiewicz, Maria Dziadkiewicz, Tomasz Sąsiedzki, Barbara
Papis i Marianna Wikłacz.

Przewodniczący poinformował obecnych, że protokół rozprawy zostanie sporządzony
w formie pisemnej.

Świadkowie opuszczają salę rozpraw.

Pełnomocnik powoda popiera powództwo, podtrzymuje zgłoszone wnioski dowodowe.

Pełnomocnik pozwanego wnosi o oddalenie powództwa, podtrzymuje zgłoszone wnioski
dowodowe.

Sąd postanowił:

1. dopuścić dowód z zeznań świadków Roberta Dziadkiewicza i Marii Dziadkiewicz na
okoliczność skutków zdarzenia wywołującego szkodę dla zdrowia powoda, jego cierpienia
fizycznego i psychicznego, wynikłych u niego szkód związanych ze zdarzeniem i ich wysokości,
średnich stawek rynkowych za opiekę oraz traumy doznanej przez jego wnuka, a także dowód
z zeznań świadków Barbary Papis i Marianny Wikłacz na okoliczność istnienia w Profit Bank
S.A. procedur zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa klientom na terenie oddziałów
prowadzących obsługę ich rachunków oraz przestrzegania tych procedur przez pozwanego, zaś
świadka Marianny Wikłacz także na okoliczność przebiegu zdarzenia z dnia 9 września 2019 r.;

2. pominąć dowód z zeznań świadka Tomasza Sąsiedzkiego i dowód z opinii biegłego sądowego lekarza ortopedy-traumatologa (zgłoszone w pozwie) - z uwagi na ich nieistotność dla rozstrzygnięcia sprawy.

W tym miejscu pełnomocnik powoda zgłosił zastrzeżenie do protokołu w trybie art. 162 k.p.c., zarzucając naruszenie przez Sąd przepisów procedury poprzez wadliwe pominięcie obydwu dowodów.

Staje świadek **Robert Dziadkiewicz**, którego tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii DEF numer 123456, lat 32, ekonomista, syn powoda, pouczonego o prawie odmowy składania zeznań, oświadcza, że chce zeznawać, niekarany za składanie fałszywych zeznań, pouczonego o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, za zgodą stron Sąd zwolnił świadka od składania przyrzeczenia, zeznaje:

Jestem synem powoda. Ojciec w chwili zdarzenia zajmował się naszym pięcioletnim synem, który nie mógł pójść do przedszkola, bo zarządzono tam kwarantannę. Tego dnia rano tata poszedł z Piotrusiem do Banku, aby zlecić przelewy opłat eksploatacyjnych za mieszkanie. Mnie nie było wtedy z nimi, przyjechałem później, gdy ojciec po mnie zadzwonił. Gdy przyjechałem, tata był obolały i skarżył się na zawroty głowy, ale nie chciał jechać do szpitala, powiedział, aby zawieźć go do domu, bo chce się położyć. Piotruś był przestraszony i bardzo płakał, bał się, że dziadkowi stało się coś poważnego. W domu ojciec opowiedział mi przebieg zdarzenia. Mówił, że chciał na chwilę usiąść przy stoliku, aby uporządkować dokumenty. Gdy siadał na krześle, siedzisko ześliznęło się i spadło na podłogę, a on upadł razem z nim. Uderzył się najpierw w głowę o blat stolika, a potem głową i prawym barkiem o podłogę. Poczuł tak silny ból, że na początku nie mógł się ruszyć. Obcy ludzie próbowali pomóc mu wstać, ale prosił, aby go nie dotykali, bo to sprawia mu ból. Leżąc obolały, zadzwonił po mnie. Po kilku minutach przy pomocy innych klientów wstał i jak tylko zobaczył mnie w drzwiach, wziął Piotrusia za rękę i wyszedł z Banku. Mówił, że nikt z pracowników Banku nie zainteresował się nim, wszyscy zajęci byli obsługą innych klientów. Chyba ktoś zapytał, czy wezwać pogotowie ratunkowe, ale ojciec powiedział, że nie ma takiej potrzeby. Ja też go o to pytałem, ale nie chciał. Zawiozłem go do domu, aby mógł się położyć. Wieczorem ból ręki nasilił się i tata sam chciał, aby go zawieźć do szpitala. Tam okazało się, że ma wstrząśnienie mózgu i pękniętą kość ramienia. Pozostawili go w szpitalu na dwa tygodnie. Po wyjściu ze szpitala musiał nosić ortezę, aby przytrzymać prawą rękę. Ból ręki i jej unieruchomienie powodowały, że ojciec nie mógł nic robić w domu ani nie był w stanie chodzić do pracy na bazar. Przy wypisie ze szpitala zalecono, aby tata przez miesiąc prowadził

oszczędzający tryb życia i nosił ortezę. Na ten okres dostał zwolnienie lekarskie, co wiązało się z otrzymywaniem zasiłku chorobowego. Potem już nie miał zwolnienia, lecz ręka nadal go bolała i nie mógł wykonywać pracy. Ojciec handlował na bazarze azjatyckimi ubraniami. Mówił mi, że w ten sposób miesięcznie zarabiał około 3 300 zł, były to kwoty pozostające po opłaceniu podatku w formie karty podatkowej. Wysokość dochodu ojca w danym miesiącu zależała od utargu, który uzyskał, ale były to kwoty pomiędzy 3 000 zł a 3 600 zł miesięcznie. Przez utrzymujący się ból ręki ojciec długo nie mógł pracować, łącznie z pobytem w szpitalu było to około 6,5 miesiąca. Przez ten czas nie mógł również nic zrobić w domu - ani gotować, ani prać, ani sprzątać. Wymagał też pomocy przy ubieraniu się, gdy chciał wyjść na dwór. Pomagała mu w tym czasie jego siostra Maria, która jest już na emeryturze. Ona pracuje dorywczo, ale akurat miała trochę wolnego czasu i mogła pomóc bratu. Nie brała za to pieniędzy, bo tata ich nie miał, ale obiecał siostrze, że zapłaci jej za opiekę, jak tylko będzie miał pieniądze. Ojca nie było stać na wynajęcie odpłatnie pomocy domowej lub opiekunki. Nie wiem, ile kosztuje opiekunka według stawek rynkowych. Ojciec mówił, że z siostrą dzwonili do osób oferujących usługi opiekuńcze, aby dowiedzieć się o aktualne ceny. Tata ode mnie pożyczał pieniądze na leczenie, bo sam nie miał. Pożyczyłem mu sporo pieniędzy, na lekarzy specjalistów i badania diagnostyczne. Ból ręki minął sam, z czasem. Ojciec stosował jakieś leki, chyba przeciwbólowe, tabletki i żele. Brał też jakieś witaminy i suplementy diety. Po ponad pół roku od zdarzenia ojciec wrócił do pracy na bazarze. Mówi, że ręka już tak mocno go nie boli, chociaż czasami odczuwa ból. Pożyczyłem mu pieniądze także na opłatę sądową, bo nie miał żadnych oszczędności. Upadek spowodował u ojca bardzo intensywne cierpienie. Zarówno pierwszego dnia, gdy nie mógł wytrzymać z bólu, jak i podczas pobytu w szpitalu, odczuwał bardzo silne bóle głowy i ręki. Po wyjściu ze szpitala ból ręki utrzymywał się przez prawie pół roku. Uniemożliwiał tacie normalne funkcjonowanie, bo nie mógł pracować, wykonywać jakichkolwiek prac domowych ani czynności samoobsługowych, a nawet wypoczywać. Nie był w stanie prowadzić samochodu ani roweru, co powodowało, że musiał zrezygnować z wycieczek na ryby lub do lasu. Nie mógł zabrać wnuczka na wycieczki ani jeździć na nie z kolegą. W nocy budził go ból ręki. Trudno było mu samodzielnie się ubrać. Mój Piotruś bardzo przeżył to zdarzenie. Potem przez kilka tygodni był wystraszony, częściej płakał, nie chciał bawić się z kolegami. Teraz już zachowuje się jak dawniej. Ojciec opowiadał mi, że przed wyjściem z Banku obejrzał krzesło. Okazało się, że w siedzisku brakowało wszystkich śrub i dlatego zsunęło się ono na podłogę. Mocowania te leżały na podłodze, w miejscu, w którym leżało krzesło. Ojciec nie wie, czy śruby te wypadły, gdy przesunął mebel, czy nie było ich już wcześniej. Nie sprawdzał, czy w pozostałych krzesłach były komplety mocowań. Krzesła w sali było chyba pięć. Wyglądały one na dość stare, bo były zużyte, zniszczone. Uważam, że obowiązkiem Banku było zapewnienie klientom bezpiecznego użytkowania mebli na sali obsługi.

Jeżeli krzesła były niekompletne, należało poddać je naprawie lub wymienić na nowe. Później słyszałem od sąsiadów, że nie był to jedyny wypadek na terenie tego oddziału Banku. Kilka miesięcy wcześniej z krzesła spadła tam matka sąsiadki. Bank ją za to przeprosił na piśmie.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Staje świadek **Maria Dziadkiewicz**, której tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii ZXY numer 234567, lat 68, bibliotekarka, siostra powoda, pouczona o prawie odmowy zeznań, oświadcza, że chce zeznawać, niekarana za składanie fałszywych zeznań, pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, za zgodą stron Sąd zwolnił świadka od składania przyrzeczenia, zeznaje:

Jestem siostrą powoda. Nie byłam obecna przy upadku brata, byłam wtedy turystycznie w Ameryce Południowej. O zdarzeniu dowiedziałam się dopiero po powrocie, gdy brat już wyszedł ze szpitala. Odwiedziłam go wtedy. Brat mówił, że tak bardzo boli go ręka, że nie może nic robić. Na początku nosił ortezę, a potem ból ograniczał mu ruch prawej ręki. Zdecydowałam się mu pomóc, na razie nieodpłatnie, bo potrzebował opieki, a nie miał pieniędzy, potem miał mi zapłacić. Poświęcałam na to około 3 godziny dziennie, gotując, sprząając, piorąc. Trwało to około 6 miesięcy. Brat nie miał pieniędzy na wynajęcie odpłatnej pomocy. Ja jestem na emeryturze, ale często dodatkowo pracuję, aby zarobić na podróż. Przed wniesieniem pozwu z bratem obdzwoniliśmy liczne internetowe oferty i ustalaliśmy, ile kosztuje prywatna opieka. Ceny rynkowe kształtowały się wówczas na poziomie około 25 zł za godzinę, mówiono nam, że nie zmieniały się od 2 lat. Wykonaliśmy wtedy około 20 telefonów. Opiekunki podawały ceny mieszczące się w przedziale od 20 zł do 30 zł za godzinę. Jeżeli pacjent potrzebował wielogodzinnej, codziennej opieki, to stawka godzinowa była niższa i wynosiła około 20 zł. Natomiast oferty na opiekę świadczoną tylko 3 godziny dziennie były droższe i wynosiły średnio 25 zł za godzinę. Opiekunki w ten sposób pokrywają sobie koszty dojazdu do podopiecznego. Od rodziny wiem, że Piotruś był naprawdę wystraszony upadkiem dziadka. Nigdy wcześniej nic takiego nie widział. Brat przed wypadkiem zarabiał na bazarze około 3 300 zł miesięcznie, tak mi mówił. Przez miesiąc po wyjściu ze szpitala korzystał ze zwolnienia lekarskiego, potem już nie, pomimo bólu ręki. Dlatego utracił dochody, które normalnie uzyskiwałby z prowadzenia działalności gospodarczej. Ten upadek bardzo silnie naruszył stan zdrowia brata. Bardzo bolała go ręka, przez długi czas nie mógł normalnie funkcjonować, wymagał opieki. Często nie spał w nocy, odczuwał ból ręki, pomimo że brał środki przeciwbólowe.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Staje świadek **Barbara Papis**, której tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii MNO numer 456789, lat 29, pracownik administracyjny, obca dla stron, niekarana za składanie fałszywych zeznań, pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, za zgodą stron Sąd zwolnił świadka od składania przyrzeczenia, zeznaje:

Jestem pracownikiem administracyjnym zatrudnionym w Profit Banku S.A. Nie pracuję w oddziale przy ul. Marszałkowskiej 82 w Warszawie, lecz w Centrali. W Banku są realizowane w praktyce procedury, które mają zapewnić bezpieczeństwo obsługiwanym klientom. Procedury te nie zostały nigdzie zapisane i są stosowane zwyczajowo. O komfort pracy naszych pracowników oraz o bezpieczeństwo naszych klientów dbają zatrudnieni w Centrali Banku konserwatorzy. Powinni oni dokonywać comiesięcznie obchodu każdego oddziału w celu sprawdzenia, czy wyposażenie jest sprawne. Do zakresu ich obowiązków należy kontrola oświetlenia, urządzeń monitoringu i elementów mechanicznych, ewentualnie mebli. Jeżeli pracownik oddziału zauważy, że jakieś urządzenie nie działa lub funkcjonuje wadliwie, ewentualnie jakiś sprzęt jest uszkodzony, powinien ten fakt zgłosić kierownikowi administracyjnemu, a ten - dyspozytorowi konserwatorów w Centrali. Zgłoszenie powoduje, że usterka powinna zostać usunięta przez dyżurnego konserwatora w czasie 24 godzin. Konserwatorzy podlegają komórce, którą ja kieruję. To ja układam im grafiki, zarówno przeglądów okresowych, jak i dyżurów. Nie pamiętam, czy we wrześniu 2019 r. z oddziału przy ul. Marszałkowskiej 82 zgłaszane były jakiegokolwiek usterki. Nie wiem również, czy konserwatorzy dokonywali w tym okresie przeglądu mebli. Mogło być tak, że przegląd nie odbył się, bo latem i jesienią 2019 r. większość konserwatorów korzystała ze zwolnień lekarskich lub urlopów wypoczynkowych. Zamiast 10 osób, w pracy obecne były tylko 4 osoby, które zajmowały się głównie poważnymi awariami urządzeń monitoringu, bo to ważne dla bezpieczeństwa Banku. Nie zatrudniłam wtedy dodatkowo innych konserwatorów, bo absencja dotychczasowych miała charakter przejściowy, choć rzeczywiście długotrwały. Chciałam zaoszczędzić środki finansowe, bo liczyłam na premię. W okresie od maja do października 2019 r., w oddziale przy ul. Marszałkowskiej 82 kontrole okresowe mogły nie odbywać się nawet przez pół roku. Na pewno kontrola taka została przeprowadzona pod koniec kwietnia 2019 r. Konserwatorzy wtedy uznali, że w sali obsługi klientów śruby we wszystkich krzesłach powinny zostać dokręcone i wyposażone w dodatkowe podkładki, aby same nie luzowały się i nie wypadały. Sugerowali również zakup nowych mebli, ale nie było to możliwe, bo w kwietniu 2019 r. zarząd Banku podjął uchwałę o wdrożeniu oszczędności w wydatkach na środki trwałe. Dyrektor oddziału przy ul. Marszałkowskiej 82 występował w tej sprawie do zarządu Banku, lecz uzyskał odpowiedź, że w czasie obowiązywania tego aktu wstrzymane są wszelkie wydatki rzeczowe, a więc także na wyposażenie oddziałów. Przed podjęciem tej uchwały dyrektor

oddziału przy ul. Marszałkowskiej 82 informował zarząd Banku o sytuacji w tym oddziale, a w szczególności o tym, że krzesła są wyeksploatowane, niesprawne i wymagają wymiany na nowe. Nie wiem, czy ostatecznie śruby w tych krzesłach zostały dokręcone i wyposażone w dodatkowe podkładki. Nie miałam czasu się tym zainteresować, bo miałam dużo innej pracy. Powinno tak się stać, bo wcześniej pracownicy oddziału przy ul. Marszałkowskiej 82 bardzo często zgłaszali problemy z krzesłami. Pojedyncze śruby odkręcały się z nich i wypadały na podłogę. Ponieważ nie dysponowałam wystarczającą obsadą konserwatorów, nie wysyłałam ich w ramach dyżurów. Myślę, że śruby te prowizorycznie wkręcali pracownicy oddziału, gdy tylko zauważyli, że wypadły. Wcześniej jednak nie wypadły naraz wszystkie śruby. Mógł to nie być przypadek, któryś z klientów mógł je po prostu usunąć. Nie wiem, po co miałyby to zrobić. Ale wcześniej z krzesel wypadały tylko jedna lub dwie śruby, co mogło być wynikiem nadmiernego zużycia mebli.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Staje świadek **Marianna Wikłacz**, której tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii ASD numer 012345, lat 32, pracownik biurowy, obca dla stron, niekarana za składanie fałszywych zeznań, pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, za zgodą stron Sąd zwolnił świadka od składania przyrzeczenia, zeznaje:

Jestem pracownikiem Profit Banku S.A. i pracuję w oddziale przy ul. Marszałkowskiej 82 w Warszawie. Tego dnia, gdy powód spadł z krzesła, byłam na sali i obsługiwałam klientów. Nie zauważyłam nic szczególnego, nie widziałam, aby któryś z klientów zachowywał się w nienaturalny sposób. W szczególności nie widziałam, aby ktoś próbował odkręcić śruby z krzesła. Powód upadł na podłogę, bo mocowania były odkręcone i siedzisko krzesła nie trzymało się stelaża. Śruby te leżały na posadzce. Pan Jan Dziadkiewicz upadł na podłogę, bardzo się potłukł, bo długo nie mógł wstać. Pomagali mu inni klienci, którzy czekali na swoją kolejkę. Ja nie mogłam wyjść zza szyby i się nim zająć, bo byłam sama, a kolejka była długa i ludzie zaczęliby się denerwować. W firmie mamy takie niepisane procedury, że gdy zauważymy śrubę od krzesła leżącą na podłodze, to powinniśmy zawiadomić o tym kierownika administracyjnego w Centrali. Jest nim pani Barbara Papis. Ona powinna w ciągu 24 godzin przysłać do nas konserwatora, aby naprawił krzesło. Do tego czasu powinniśmy umieścić je na zapleczu, aby nikt z niego nie korzystał. W lecie i jesienią 2019 r. procedury te nie były stosowane, ponieważ większość konserwatorów była na zwolnieniach lekarskich lub urlopach wypoczynkowych. Ponieważ Centrala nie reagowała na nasze wezwania, pracownicy naszego oddziału sami prowizorycznie wkręcali te śruby, gdy tylko zauważyli, że leżą na podłodze. Zdarzało się to bardzo często, więc gdybyśmy czekali, w ciągu kilku dni wszystkie krzesła znalazłyby się na

zapleczu, a klienci nie mieliby gdzie usiąść. W okresie od maja do października 2019 r. w naszym oddziale kontrole okresowe nie odbywały się. Ostatnia taka kontrola została przeprowadzona pod koniec kwietnia 2019 r. Po mojej interwencji konserwatorzy uznali, że w sali obsługi klientów śruby we wszystkich krzesłach powinny zostać dokręcone i wyposażone w dodatkowe podkładki, aby same nie luzowały się i nie wypadały. Ale przede wszystkim sugerowali zakup nowych mebli. Zwracałam się w tej sprawie do pani Barbary Papis, ale odpowiedziała mi, że to nie jest możliwe, bo w kwietniu 2019 r. zarząd Banku podjął uchwałę o wdrożeniu oszczędności w wydatkach na środki trwałe. Do tej pory z Centrali Banku nie przysłano konserwatorów, aby śruby w krzesłach zostały dokręcone i wyposażone w dodatkowe podkładki. Nie zrobiono nawet tego, pomimo że tego rodzaju naprawa miałaby charakter jedynie prowizoryczny. Dotychczas odkręcały się z krzeseł i wypadały na podłogę pojedyncze śruby. Dlatego nie było poważniejszych wypadków, tylko incydenty mniejszej wagi. Zdarzenie z powodem było inne, bo w siedzisku brakowało wówczas wszystkich czterech śrub. Trudno powiedzieć, co się stało. Mogły same wypaść, bo meble są stare, zużyte, a mocowania w nich poluzowane. Nie można również wykluczyć, że ktoś je celowo usunął. Śruby te leżały na podłodze, nikt ich nie zabrał.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Sąd postanowił:

dopuszczyć dowód z dokumentów załączonych do akt sprawy, to jest:

1. karty informacyjnej z dnia 24 września 2019 r. zaświadczającej o pobycie powoda w dniu 9 września 2019 r. w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym, a w okresie od 10 do 24 września 2019 r. na Oddziale Chirurgii Ogólnej Samodzielnego Publicznego Centralnego Szpitala Klinicznego w Warszawie przy ul. Banacha,
2. karty informacyjnej przychodni przyszpitalnej zawierającej wpisy lekarza ortopedy z dni 9 i 23 października 2019 r.,
3. zaświadczenia specjalisty ortopedy-traumatologa Mieczysława Kostnego z dnia 20 listopada 2019 r.,
4. opisu badania RTG prawego barku powoda oraz zaświadczenia specjalisty ortopedy-traumatologa Mieczysława Kostnego z dnia 27 listopada 2019 r.,
5. zaświadczenia specjalisty neurologa Mikołaja Wrażliwego z dnia 11 grudnia 2019 r.,
6. opisu badania EMG prawej ręki powoda oraz zaświadczenia specjalisty neurologa Mikołaja Wrażliwego z dnia 18 grudnia 2019 r.,
7. kopii pisma powoda z dnia 25 maja 2020 r. skierowanego do Profit Bank S.A., zawierającego wezwanie do zapłaty,

8. pocztowego zwrotnego potwierdzenia odbioru wezwania z dnia 25 maja 2020 r. przez Profit Bank S.A. w dniu 28 maja 2020 r.,
9. kopii pisma skierowanego do powoda przez Profit Bank S.A. z dnia 29 maja 2020 r. o odmowie wypłaty żądanych kwot,
10. kopii decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście z dnia 15 grudnia 2018 r.

Powyższe dokumenty odczytano.

Pełnomocnik powoda nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych, poza dowodem z przesłuchania stron, ograniczonym do przesłuchania powoda.

Pełnomocnik pozwanego nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych i oświadcza, że nie wskazuje nikogo celem przesłuchania w charakterze strony pozwanej.

Sąd postanowił:

dopuszczyć dowód z przesłuchania stron na okoliczność skutków zdarzenia wywołującego szkodę dla zdrowia powoda, jego cierpienia fizycznego i psychicznego, wynikłych u niego szkód związanych ze zdarzeniem i ich wysokości, średnich stawek rynkowych za opiekę, a także traumy doznanej przez jego wnuka, ograniczając ten dowód w trybie art. 302 § 1 k.p.c. do przesłuchania powoda.

Staje powód Jan Dziadkiewicz, lat 59, handlowiec, legitymujący się dowodem osobistym serii ZXY numer 678901, niekarany za składanie fałszywych zeznań, pouczony w trybie art. 304 k.p.c., zeznaje:

W dniu 9 września 2019 r. rano poszedłem do oddziału Profit Banku S.A. w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej 82, razem z pięcioletnim wnuczkem. Chciałem zlecić przelewy na opłaty eksploatacyjne za mieszkanie. Aby uporządkować dokumenty, próbowałem przysiąść na chwilę na krześle przy stoliku. Skończyło się to dla mnie źle, bo siedzisko krzesła ześliznęło się na podłogę, a ja upadłem, uderzając najpierw głową o blat stołu, a potem głową i barkiem o podłogę. Prawie zemdlałem z bólu, nie mogłem się poruszyć. Ludzie próbowali mi pomóc, ale prosiłem, aby mnie nie dotykali. Jakoś zadzwoniłem do syna i poprosiłem go, aby przyjechał. Wnuczek przeraził się i bardzo płakał. Cały czas trzymał mnie za rękę i nie chciał puścić. Nie chciałem, aby wzywano pogotowie ratunkowe. Zadzwoniłem do syna, a przy pomocy innych klientów Banku udało mi się wstać. Gdy syn przyjechał pojechaliśmy do domu. Przed wyjściem z Banku

obejrzałem krzesło, brakowało w nim wszystkich czterech śrub mocujących siedzisko do stelaża. Widziałem, że śruby te leżały koło krzesła. Nie wiem, czy to mogło stać się przypadkiem, czy ktoś zrobił to celowo, z premedytacją. Nie wiem, czy pracownicy Banku mogli zauważyć, gdyby ktoś wykręcał śruby z krzesła, ale uważam, że za skutki wypadku ponosi odpowiedzialność Bank, bo powinien zapewnić bezpieczeństwo klientom. Krzesło, na którym usiadłem, wyglądało na stare. Nie widziałem, że w siedzisku brakowało mocowań. Ja po upadku miałem cały czas zawroty głowy, okazało się, że mam wstrząśnienie mózgu. Ponadto pękła mi kość ramienia prawa, odczuwałem straszny ból. Wieczorem poprosiłem syna, aby zawiózł mnie do szpitala, bo już nie mogłem wytrzymać. Zrobili mi badanie RTG i okazało się, że muszę tam zostać. W szpitalu byłem dwa tygodnie. Po wyjściu ze szpitala ręka nadal bardzo mnie bolała, jednak podczas dwóch wizyt kontrolnych w przychodni przyszpitalnej lekarz twierdził, że nic mi nie jest. Byłem u specjalistów ortopedy-traumatologa i neurologa, ale oni zalecili mi wykonanie badań RTG i EMG, które nic nie wykazały. Ból ten minął z czasem, po upływie pół roku po wyjściu ze szpitala. Wcześniej stosowałem leki przeciwbólowe, tabletki i żel. Próbowałem ponadto wzmocnić kości i ogólnie organizm witaminami. W tym czasie wymagałem pomocy innej osoby, bo nie mogłem używać prawej ręki. Pomogła mi siostra, na razie nieodpłatnie, ale miałem jej zapłacić tyle, co przeciętnie na rynku. Przez około 3 godziny dziennie gotowała mi, prała, sprzątała, a niekiedy musiała pomóc ubrać się. Nie płaciłem za pomoc siostrze ani innej osobie, bo nie miałem pieniędzy. Na leczenie pieniądze pożyczył mi syn. On również pożyczył mi na opłatę sądową od pozwu. Występowałem o zapłatę odszkodowania i zadośćuczynienia do Banku. Odmówił twierdząc, że za zdarzenie to nie odpowiada. Dlatego musiałem wystąpić z pozwem. Na okres po wyjściu ze szpitala dostałem zwolnienie lekarskie tylko na miesiąc. Tymczasem przez dalsze 5 miesięcy odczuwałem ból ręki i nie mogłem pracować. Uważam, że przez brak możliwości pracy na bazarze utraciłem spodziewany dochód w wysokości około 3 300 zł miesięcznie, bo tyle zarabiałem na handlu ubraniami sprowadzanymi z Azji. Co miesiąc płacę podatek dochodowy w formie karty podatkowej, w 2019 r. była to kwota około 700 zł miesięcznie, wskazana w decyzji, której kopię załączyłem do pozwu. Moje dochody uzyskiwane przed wypadkiem w poszczególnych miesiącach były różne, bo zależały od uzyskanego utargu. Kształtowały się one na poziomie między 3 000 zł a 3 600 zł miesięcznie. Starłem się ustalić, ile kosztowałyby mnie pomoc świadczona przez opiekunkę, w wymiarze, w jakim sprawowała ją moja siostra. W tym celu razem z siostrą wykonaliśmy około 20 telefonów do opiekunek ogłaszających swoje usługi. Opiekunki te chciały zapłaty między 20 zł a 30 zł za godzinę, mówiły, że stawka ta nie zmieniała się od dwóch lat. Stawki były wyższe, gdy liczba godzin pomocy dziennie była mniejsza. Mnie siostra pomagała przez 6 miesięcy przez 3 godziny dziennie. Prała, sprzątała, prasowała, gotowała, robiła zakupy. Ja tego sam nie mogłem robić, bo

uniemożliwiał mi to ból ręki. Oboje uznaliśmy, że koszt jednej godziny jej pomocy odpowiada kwocie około 25 zł. Upadek bardzo silnie wpłynął na pogorszenie mojego stanu zdrowia. Przez prawie pół roku odczuwałem tak silny ból ręki, że nie mogłem normalnie funkcjonować. Nie mogłem nic robić w domu ani spędzać czasu poza domem. Siostra pomagała mi w czynnościach domowych, sam nie mogłem nawet się ubrać, aby wyjść z domu. Ból ręki często budził mnie w nocy. Gdy byłem w szpitalu, dodatkowo bolała mnie głowa i musiałem cały czas leżeć. Nawet teraz niekiedy odczuwam ból ręki, ale już nie aż tak intensywny.

Po odczytaniu zeznań powód nie zgłasza uwag.

Pełnomocnik powoda nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych, popiera powództwo.

Pełnomocnik pozwanego nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych, wnosi o oddalenie powództwa.

Przewodniczący zamknął rozprawę i po naradzie ogłosił wyrok oraz podał ustnie zasadnicze powody rozstrzygnięcia.

Posiedzenie zakończono o godz. 15:00.

sędzia Miron Surowiec
(podpis sędziego)

sekr. sąd. Elżbieta Dokładna
(podpis protokolanta)

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Miron Surowiec

Protokolant: sekr. sąd. Elżbieta Dokładna

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Jana Dziadkiewicza

przeciwko Profit Bank S.A. w Warszawie

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

1. oddała powództwo w całości;
2. zasądza od Jana Dziadkiewicza na rzecz Profit Bank S.A. w Warszawie kwotę 5 417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Miron Surowiec
(podpis)

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2022 r.

*Pieczęć Biura Podawczego
Sądu Okręgowego w Warszawie
wpłynęło dnia 26 kwietnia 2022 r.
sekr. sąd. Emilia Wąsik
(podpis)*

**Sąd Okręgowy w Warszawie
I Wydział Cywilny
al. Solidarności 127
00-898 Warszawa**

Powód:

Jan Dziadkiewicz
(dane w aktach sprawy)
zastępowany przez radcę prawnego
Michała Sowę

Pozwany:

Profit Bank S.A.
(dane w aktach sprawy)
zastępowana przez radcę prawnego
Piotra Sikorkę

Sygn. akt: I C 144/20

Wniosek

W imieniu powoda Jana Dziadkiewicza, na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, wnoszę o sporządzenie uzasadnienia całości wyroku z dnia 19 kwietnia 2022 r. i doręczenie mi odpisu tego wyroku wraz z uzasadnieniem.

*radca prawny Michał Sowa
(podpis)*

Załącznik:

dowód uiszczenia opłaty sądowej od wniosku w kwocie 100 zł.

Uzasadnienie

Powód Jan Dziadkiewicz wnosił o zasądzenie od pozwanego Profit Banku S.A. w Warszawie na jego rzecz kwoty 130 000 zł, obejmującej:

1) zadośćuczynienie w wysokości 100 000 zł, w tym: 70 000 zł za krzywdę doznaną przez powoda i 30 000 zł za krzywdę doznaną przez jego wnuka Piotra Dziadkiewicza, oraz

2) odszkodowanie w wysokości 30 000 zł, w tym:

- 16 500 zł tytułem utraconych zarobków,
- 13 500 zł tytułem szacunkowych kosztów opieki nad powodem.

Jako podstawę prawną żądania powód wskazał art. 435 § 1 k.c. Twierdził, że pozwany - jako prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo wprawiane w ruch za pomocą sił przyrody (elektryczność) - ponosi odpowiedzialność za wyrządzoną mu szkodę na osobie na zasadzie ryzyka.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc, że nie jest przedsiębiorstwem wprawianym w ruch za pomocą sił przyrody i nie może ponosić odpowiedzialności wobec powoda na zasadzie ryzyka (art. 435 § 1 k.c.). Nie ma również podstaw do przypisania mu odpowiedzialności na zasadzie winy, skoro Bank postępował zgodnie z procedurami i zachował należyłą ostrożność udostępniając pomieszczenie służące obsłudze klientów.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 września 2019 r. Jan Dziadkiewicz przybył do oddziału Profit Bank S.A. mieszczącego się w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej 82, aby zlecić dokonanie opłat za eksploatację lokalu mieszkalnego. Towarzyszył mu pięcioletni wnuk. Powód wszedł do sali obsługi interesantów, podszedł do stolika i chciał przy nim usiąść na krześle, aby uporządkować przyniesione dokumenty. Usiadł i wtedy spadł z krzesła, uderzając najpierw głową o blat stołu, a potem głową i barkiem o posadzkę. Jan Dziadkiewicz poczuł dotkliwy ból i przez dłuższą chwilę nie mógł się ruszać. Jego wnuk przestraszył się i zaczął przeraźliwie płakać, trzymając dziadka za rękę. Inni klienci Banku chcieli pomóc powodowi wstać, lecz on poprosił, aby go nie dotykali. Po kilku minutach ból stał się mniej odczuwalny i wtedy powód zadzwonił do syna, a przy pomocy innych klientów Banku wstał. Chcąc dowiedzieć się, dlaczego upadł, Jan Dziadkiewicz obejrzał krzesło. Zauważył, że w jego siedzisku brakowało wszystkich śrub przytwierdzających je do stelaża. Ponieważ powód nadal odczuwał ból, syn Robert Dziadkiewicz zawiózł go do domu. Wnuk przez cały czas był

przerażony, płakał i nie chciał z nikim rozmawiać. Z uwagi na utrzymujący się ból, syn powoda wieczorem zawiózł go na pogotowie.

Dowody: 1) zeznania świadka Roberta Dziadkiewicza, 2) zeznania powoda.

Jan Dziadkiewicz przebywał w Samodzielnym Publicznym Centralnym Szpitalu Klinicznym w Warszawie przy ul. Banacha w okresie od 9 do 24 września 2019 r., początkowo w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym, a następnie na Oddziale Chirurgii Ogólnej. Rozpoznano u niego: wstrząśnienie mózgu, uraz twarzoczaszki, uraz kręgosłupa szyjnego, złamanie kości ramiennej prawej (co zostało potwierdzone badaniem RTG). Powód został wypisany ze szpitala z zaleceniami: prowadzenia oszczędzającego trybu życia przez miesiąc, w razie utrzymywania się dolegliwości bólowych - przyjmowania dostępnych bez recepty leków przeciwbólowych, noszenia ortezy przywiedzeniowej ramienia prawego przez 4-6 tygodni oraz zgłoszenia się na wizytę kontrolną do przychodni przyszpitalnej po upływie dwóch, a następnie czterech tygodni.

Dowody: 1) szpitalna karta informacyjna z dnia 24 września 2019 r.; 2) zeznania świadka Roberta Dziadkiewicza; 3) zeznania powoda.

Po dwutygodniowym pobycie w szpitalu powód wrócił do domu. Wobec zalecenia prowadzenia oszczędzającego trybu życia, Jan Dziadkiewicz otrzymał zwolnienie lekarskie na miesiąc. Po upływie tego okresu powód nadal odczuwał ból ręki. W związku z tym przez 6 miesięcy po wyjściu ze szpitala powód nie podejmował pracy, polegającej na handlu odzieżą azjatycką na bazarze.

Dowody: 1) zeznania świadka Roberta Dziadkiewicza; 2) zeznania powoda.

Po zakończeniu hospitalizacji powód odbył zalecone mu dwie wizyty w przychodni przyszpitalnej, podczas których lekarz nie stwierdził jakichkolwiek nieprawidłowości w zrastaniu się pękniętej kości ręki. Ponieważ powód nadal odczuwał ból, skorzystał z pomocy lekarzy specjalistów ortopedy-traumatologa i neurologa. Wykonał też zalecone przez nich badania diagnostyczne (RTG i EMG), jednakże ich wyniki nie wskazały na istnienie u powoda jakichkolwiek źródeł dolegliwości.

Dowody: 1) zaświadczenia specjalisty ortopedy-traumatologa Mieczysława Kostnego; 2) zaświadczenia specjalisty neurologa Mikołaja Wrażliwego; 3) opisy badań RTG i EMG; 4) zeznania powoda.

Powód twierdził, że po opuszczeniu szpitala odczuwał nasilony ból prawej ręki i w związku z tym nie mógł wykonywać żadnych prac domowych, dlatego korzystał z pomocy siostry Marii Dziadkiewicz. Była to pomoc nieodpłatna, świadczona przez członka rodziny przebywającego na emeryturze.

Dowody: 1) zeznania świadka Marii Dziadkiewicz; 2) zeznania powoda.

W oddziałach Profit Bank S.A. istnieją procedury zapewniające bezpieczeństwo klientom. Konserwatorzy dokonują okresowych przeglądów wyposażenia każdego z oddziałów, usuwają również na bieżąco usterki zgłoszone przez pracowników danego oddziału. W krześle, na którym usiadł powód, nie było możliwe przypadkowe poluzowanie się śrub mocujących siedzisko. Musiały one zostać wykręcone umyślnie przez nieznaną osobę trzecią, najprawdopodobniej przez innego klienta Banku.

Dowody: zeznania świadków Barbary Papis i Marianny Wikłacz.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków Barbary Papis i Marianny Wikłacz. Jako niezainteresowane wynikiem procesu pracownice Banku, w sposób obiektywny wyjaśniły one zasady działania wewnętrznych procedur mających na celu zapewnienie klientom bezpieczeństwa. Nie można było również odmówić cechy wiarygodności zeznaniom świadka Roberta Dziadkiewicza oraz samego powoda, w zakresie, w jakim zrelacjonowali oni przebieg zdarzenia mającego miejsce w dniu 9 września 2019 r. Przy tym, jedynie Jan Dziadkiewicz uczestniczył w tym wypadku, zaś jego syn jest tzw. „świadkiem ze słyszenia”. Natomiast zeznania świadka Roberta Dziadkiewicza nie zasługują na wiarę w zakresie, w jakim dotyczą wysokości dochodu uzyskiwanego przez powoda przed wypadkiem. Kwota około 3 300 zł miesięcznie została powtórzona przez tego świadka w sposób bezrefleksyjny za twierdzeniami powoda, które nie znajdują oparcia w jakichkolwiek dowodach z dokumentów. Prowadząc opodatkowaną w formie karty podatkowej działalność gospodarczą na bazarze, Jan Dziadkiewicz nie jest w stanie wiarygodnie wykazać wysokości uzyskiwanych dochodów. Dlatego Sąd uznał za bezużyteczny i pominął dowód z zeznań świadka Tomasza Sąsiedzkiego, który nie mógł dysponować wiarygodną wiedzą o dochodach powoda i swoje zeznania oparłby wyłącznie na informacjach uzyskanych od powoda. Niewiarygodne były również zeznania powoda oraz świadków Roberta Dziadkiewicza i Marii Dziadkiewicz dotyczące potrzeby korzystania przez Jana Dziadkiewicza z pomocy usługowej innej osoby. Dolegliwości bólowe powoda oraz potrzeba korzystania z pomocy osób trzecich (i ewentualnie jej niezbędny zakres) nie zostały bowiem potwierdzone wiarygodną dokumentacją lekarską. Z załączonych do pozwu zaświadczeń specjalistów ortopedy-traumatologa i neurologa wynika jedynie, że powód zgłaszał takie dolegliwości, jednakże ich występowanie nie zostało potwierdzone obrazem klinicznym wynikającym z wykonanych badań diagnostycznych. Sąd pominął również zawnioskowany przez powoda dowód z opinii biegłego sądowego lekarza ortopedy-traumatologa na okoliczność zakresu

pomocy osoby trzeciej, jakiej powód wymagał po wyjściu ze szpitala, a także okresu, w jakim była ona mu niezbędna do prawidłowego funkcjonowania, oraz tego, czy i w jakim okresie powód był niezdolny do pracy po zakończeniu zwolnienia lekarskiego. Dowód ten byłby bezużyteczny, skoro sporządzając opinię, biegły sądowy musiałby oprzeć się na tych samych wynikach badań, które ocenili już lekarze badający powoda przed procesem. Tymczasem z treści zaświadczeń lekarzy, których opinii zasięgał powód przed procesem, nie wynikała konieczność sprawowania nad nim opieki ani powstrzymania się od pracy po zakończeniu zwolnienia lekarskiego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Ma rację powód twierdząc, że pozwany Profit Bank S.A. jest prowadzącym na własny rachunek przedsiębiorstwem wprawianym w ruch za pomocą sił przyrody, skoro do obsługi sprzętu (serwery, komputery, monitory, drukarki) wykorzystuje elektryczność. Można powiedzieć, że elektryczność jest niezbędna do prowadzenia działalności przez każdy bank, a jej brak uniemożliwiłby wykonywanie jakiejkolwiek działalności przez te instytucje. Generalnie zatem pozwany ponosi odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę na osobie na zasadzie ryzyka (art. 435 § 1 k.c.).

Przyjęcie takiej podstawy prawnej odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Banku czyni bezprzedmiotową analizę innej jej podstawy, np. opartej na zasadzie winy. Stąd zbędne jest rozważanie, czy pozwany Bank zachował należytą staranność przy stosowaniu procedur zapewniających bezpieczeństwo klientów. Ubocznie jedynie należy wskazać, że powód nie udowodnił zawnionego działania lub zaniechania pozwanego Banku, które wywołało u niego szkodę na osobie. Bank bowiem wdrożył i stosował wewnętrzne procedury mające na celu zapewnienie klientom bezpieczeństwa, dochowując w ten sposób staranności wymaganej w stosunkach danego rodzaju. Natomiast powód siadając na krześle powinien upewnić się, czy mebel jest stabilny, a więc sprawdzić jego stan.

Powództwo podlegało oddaleniu, ponieważ w krześle, na którym niefortunnie usiadł powód, nie było możliwe przypadkowe poluzowanie się śrub mocujących siedzisko. Musiały one zostać wykręcone umyślnie przez nieznaną osobę trzecią, najprawdopodobniej przez innego klienta Banku. Jest bowiem faktem powszechnie znanym, a więc niewymagającym dowodu (art. 228 § 1 k.p.c.), że krzesła same nie rozpadają się. Oznacza to, że spełniona została jedna z okoliczności egzoneracyjnych wymienionych w art. 435 § 1 k.c. Szkada na osobie powoda nastąpiła bowiem wyłącznie z winy osoby trzeciej, za którą Bank nie ponosi odpowiedzialności.

Należy przyjąć, że gdyby śruby mocujące siedzisko z czasem poluzowały się, na pozwanym Banku spoczywałby obowiązek okresowej konserwacji krzesła i sprawdzania, czy jest ono bezpieczne dla użytkowników. Natomiast za chuligański wybryk osoby trzeciej, polegający na celowym uszkodzeniu krzesła, pozwany Bank nie odpowiada. Wyłącznie ta osoba bowiem ponosi winę za swoje działanie.

Wobec wystąpienia okoliczności egzoneracyjnej, pozwany Profit Bank S.A. został uwolniony od odpowiedzialności odszkodowawczej na zasadzie ryzyka. Z tych przyczyn Sąd uznał powództwo za niezasadne i na podstawie art. 435 § 1 oraz art. 444 § 1 i art. 445 § 1 k.c. je oddalił.

Jedynie ubocznie wskazać należy, że w niniejszej sprawie powód nie udowodnił również pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, a w szczególności wysokości szkody, rozmiaru krzywdy, a także istnienia związku przyczynowego między zdarzeniem a szkodą. Jan Dziadkiewicz nie wykazał wysokości poniesionej szkody, w szczególności w zakresie pomocy obsługowej (której kosztów nie poniósł) oraz utraconych zarobków (których wysokość nie znajduje potwierdzenia w jakichkolwiek dokumentach). Ponadto, powód nie wykazał rozmiaru krzywd poniesionych przez niego i wnuka, które to krzywdy miałyby uzasadniać przyznanie mu dochodzonego zadośćuczynienia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

sędzia Miron Surowiec
(podpis)

Informacja dla zającego: odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 4 maja 2022 r.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

TRZECI DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 12 MAJA 2022 r.

CZĘŚĆ TRZECIA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa gospodarczego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa gospodarczego zawarte jest na 7 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania, proszę sporządzić – przy uwzględnieniu niżej wskazanych założeń – jako radca prawny Piotr Kruk świadczący pomoc prawną na rzecz spółki Dom spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, stosowną umowę nazwaną („Umowa”), której celem będzie uregulowanie wzajemnych zobowiązań stron, ustalenie warunków i terminów ich spłat oraz warunków prawnego zabezpieczenia wykonania Umowy w terminie i na warunkach opisanych w Umowie, aby uchylić niepewność stron co do wzajemnych roszczeń wynikających z umów zawartych pomiędzy nimi.
- II. Wszystkie elementy podmiotowe i przedmiotowe Umowy powinny zostać opisane bezpośrednio w treści Umowy z uwzględnieniem wszelkich instytucji prawnych niezbędnych do jej ważności i skuteczności.
- III. Ewentualne załączniki do Umowy oraz powołane w niej dokumenty powinny zostać opisane w Umowie w taki sposób, aby na podstawie tego opisu można było ustalić ich formę oraz treść, a przez to ważność i skuteczność objętej Umową czynności prawnej. Nie jest konieczne sporządzenie załączników do Umowy. Jeżeli z przepisów prawa wynika obowiązek uprzedniego lub następczego udzielenia zgód korporacyjnych organów podmiotów będących stronami Umowy lub udzielających zabezpieczenia prawidłowego wykonania Umowy, należy w treści Umowy te zgody przywołać lub opisać je jako załączniki do Umowy.
- IV. W Umowie należy wykazać prawidłowe umocowanie osoby lub osób działających w imieniu stron oraz opisać dokumenty identyfikujące strony, jak również osoby fizyczne składające swe podpisy pod Umową.
- V. Umowa może zawierać dodatkowe postanowienia regulujące kwestie nieobjęte elementami stanu faktycznego i założeniami wynikającymi z zadania, przy czym nie mogą one pozostawać w sprzeczności z elementami stanu faktycznego wskazanymi wyraźnie w zadaniu.
- VI. W miejscu przeznaczonym na złożenie podpisów niezbędnych do zawarcia Umowy należy wpisać słowo „podpis” ze wskazaniem osoby go składającej, zgodnie z założeniami zadania.
- VII. Należy przyjąć, że Dom spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie jest instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2021 r. poz. 2439, z późn. zm.).
- VIII. Praca zawierająca rozwiązanie zadania winna być oparta na stanie prawnym obowiązującym w dniu egzaminu.

Stan faktyczny zadania

I. Podmioty umowy:

A. Dom spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (adres: 00-061 Warszawa, ul. Dochodowa 7), używająca w obrocie skrótu: Dom sp. z o.o., wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (dalej: KRS), prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 000053210, NIP 18765432 (dalej: Spółka).

Zgodnie z aktualnym odpisem z KRS Spółki:

1) wspólnikami Spółki są:

- a) Marta Sójka: 90 udziałów o łącznej wartości 4 500 zł,
- b) Jan Wróbel: 10 udziałów o łącznej wartości 500 zł,

2) wysokość kapitału zakładowego Spółki wynosi 5 000 zł,

3) w skład organu uprawnionego do reprezentacji Spółki wchodzi:

- a) Marta Sójka – Prezes Zarządu,
- b) Jan Wróbel – Członek Zarządu.

Jan Wróbel w dniu 21 kwietnia 2022 r. złożył pisemną rezygnację z pełnienia funkcji członka zarządu Spółki. Pismo zawierające oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu Spółki złożył osobiście w sekretariacie Spółki, a Marta Sójka pisemnie, w siedzibie Spółki, potwierdziła odbiór pisma w sprawie rezygnacji, zamieszczając na złożonym piśmie adnotację: *„Nie wyrażam zgody. Walne Zgromadzenie powinno zdecydować o ewentualnym odwołaniu pana Jana Wróbla z funkcji Członka Zarządu. Marta Sójka – Prezes Zarządu Dom sp. z o.o.”*.

Umowa Spółki nie zawiera regulacji w zakresie jej reprezentacji, modyfikujących dyspozytywne przepisy Kodeksu spółek handlowych.

W dniu 25 kwietnia 2022 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki, na którym reprezentowany był cały kapitał zakładowy i nikt z obecnych nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego odbycia zgromadzenia i podjęcia uchwał objętych porządkiem obrad. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki zostało zaprotokołowane przez notariusza w formie aktu notarialnego, a przedmiotem obrad były m.in.:

- uchwała w przedmiocie zmian w składzie zarządu, na podstawie której, w wyniku głosowania tajnego, na funkcje członków zarządu Spółki zostali powołani Wiktor Kos i Adam Glapa, którzy byli obecni podczas podejmowania uchwał i wyrazili zgodę na ich powołanie do składu zarządu Spółki, co zostało zaprotokołowane;
- uchwała w przedmiocie zmiany umowy Spółki, zmieniająca jej firmę na Dom Plus spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Uchwały zostały przyjęte jednogłośnie i w dniu 27 kwietnia 2022 r. został złożony do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wniosek o zmiany danych w zakresie będącym przedmiotem ww. uchwał, przy czym do dnia egzaminu zmiany nie zostały przez Sąd zarejestrowane.

B. Alicja Kowal (PESEL 66100422121):

- 1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Kserox Alicja Kowal, w Warszawie (00-023) przy ul. Bogatej 2/3 i jest wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (NIP 6441112233, REGON 222233334),
- 2) przedmiotem prowadzonej przez nią działalności gospodarczej jest świadczenie usług kserograficznych,
- 3) od 20 lat pozostaje w związku małżeńskim z Mariuszem Kowalem (PESEL 65050898710), małżonków łączy ustrój wspólności ustawowej małżeńskiej, małżonkowie nie zawierali majątkowych umów małżeńskich,
- 4) Alicja i Mariusz Kowal mieszkają wspólnie w Warszawie (00-023) przy ul. Bogatej 2/3.

II. Założenia do umowy:

A. Dom sp. z o.o. udzieliła Alicji Kowal pożyczki pieniężnej w kwocie 150 000 zł na podstawie umowy pożyczki zawartej dnia 1 marca 2020 r. („Umowa pożyczki”). Przedmiot Umowy pożyczki został wydany na rzecz pożyczkobiorcy. Umowa pożyczki została wypowiedziana na podstawie jednostronnego oświadczenia złożonego przez Dom sp. z o.o. Wypowiedzenie zostało doręczone Alicji Kowal dnia 1 lutego 2022 r. Powodem tego wypowiedzenia były zaległości w płatnościach po stronie Alicji Kowal. Zgodnie z Umową pożyczki, po upływie miesięcznego okresu wypowiedzenia, pożyczka stała się wymagalna i płatna w całości. Zgodnie z zapisami księgowymi Spółki, wymagalny dług Alicji Kowal z tytułu Umowy pożyczki wynosi 130 000 zł, tytułem pobranego, wykorzystanego i niespłaconego kapitału pożyczki.

B. W dniu 10 lutego 2022 r. Alicja Kowal doręczyła Spółce pisemne oświadczenie, w którym wywiodła, że w związku z wypowiedzeniem Umowy pożyczki rozważa złożenie do sądu pozwu o ustalenie, że wypowiedzenie Umowy pożyczki jest niezasadne i bezskuteczne, gdyż przez okres spłaty pożyczki żadne zaległości na dzień 1 lutego 2022 r. nie występowały.

Alicja Kowal posiada w stosunku do Spółki wymagalną wierzytelność z tytułu umowy sprzedaży zawartej w dniu 31 stycznia 2022 r. („Umowa sprzedaży”). Przedmiotem tej umowy była sprzedaż przez Alicję Kowal Spółce wielofunkcyjnej kserokopiarki za cenę 10 000 zł. Spółka nie zapłaciła ceny, twierdząc, że z uwagi na wypowiedzenie Umowy pożyczki nie dokona zapłaty, dopóki Alicja Kowal nie spłaci całkowicie pożyczki udzielonej jej przez Spółkę.

C. Spółka oraz Alicja Kowal zamierzają zawrzeć umowę nazwaną („Umowa”), której celem i przedmiotem będzie:

- 1) wykorzystanie instytucji prawa cywilnego skutkującej przerwaniem biegu przedawnienia całkowitych roszczeń stron z Umowy pożyczki i Umowy sprzedaży;
- 2) wykorzystanie instytucji prawa cywilnego skutkującej całkowitą spłatą wierzytelności z tytułu Umowy sprzedaży oraz częściową spłatą wierzytelności z tytułu Umowy pożyczki, przy jednoczesnym założeniu, że strony wzajemnie umarzają zobowiązania z tytułu wszelkich odsetek wynikających z tych Umów na dzień 12 maja 2022 r.;
- 3) określenie zasad spłaty pożyczki udzielonej na podstawie Umowy pożyczki poprzez:
 - a) wskazanie wysokości całkowitego długu z tytułu Umowy pożyczki, biorąc za podstawę kwotę pożyczki pozostającej do spłaty podaną przez Spółkę, z uwzględnieniem czynności podjętych na podstawie założeń wskazanych w pkt. II C pkt 2 zadania,
 - b) kwota pożyczki pozostająca do spłaty ma stanowić dla Spółki formę inwestycji kapitałowej z gwarancją ustalonej umownie stopy zwrotu zainwestowanego kapitału w formie oprocentowania kwoty pożyczki, a zatem Spółka oczekuje dochodów kapitałowych w formie zapłaty odsetek kapitałowych, płatnych okresowo w terminach spłaty rat kapitałowych,
 - c) Zdający powinien przewidzieć dla odsetek kapitałowych maksymalną wysokość tych odsetek zgodnie z przepisami prawa, a także zastrzec płatność odsetek za opóźnienie w spłacie kapitału pożyczki (odsetki karne) w wysokości maksymalnej zgodnej z przepisami prawa,

- d) kwota pożyczki pozostająca do spłaty winna być spłacona bezgotówkowo, w równych miesięcznych ratach, a okres spłaty powinien wynosić 10 miesięcy; termin spłaty poszczególnych rat kapitałowych winien być zastrzeżony odmiennie od ogólnej reguły odnoszącej się do terminu spełnienia świadczenia pieniężnego oznaczonego przez czynność prawną,
- e) Zdający powinien przewidzieć możliwość wypowiedzenia Umowy w przypadku braku spłaty wierzytelności Spółki wynikających z Umowy w terminie albo terminach opisanych w Umowie; dodatkowo Zdający powinien wskazać co najmniej jedną inną przyczynę skutkującą rozwiązaniem stosunku umownego,
- f) Zdający powinien zagwarantować Spółce możliwość zaspokojenia się w zakresie zwrotu wszelkich wymagalnych kwot kapitału i zapłaty odsetek wobec Alicji Kowal ze wszystkich składników majątku osobistego Alicji Kowal i objętych małżeńską wspólnością ustawową z Mariuszem Kowalem, innych niż wskazane w art. 776¹ § 1 k.p.c.,
- g) Zdający, przy wykorzystaniu instytucji prawa cywilnego, powinien uregulować w Umowie umorzenie przez Spółkę długu Alicji Kowal z tytułu ostatniej, pozostającej do spłaty raty kapitałowej pożyczki i odsetek kapitałowych od tej ostatniej raty, objętych spłatą na podstawie Umowy, w przypadku gdy spłata pierwszych 9 rat pożyczki (kapitał i odsetki) nastąpi w terminach i na warunkach opisanych w Umowie,
- h) Zdający powinien zawrzeć postanowienia dotyczące zobowiązania do ustanowienia prawnego sposobu zabezpieczenia wszelkich roszczeń Spółki wynikających z Umowy, w tym wskazania terminu, w którym zabezpieczenie zostanie ustanowione oraz wskazania właściwej formy dla czynności prawnej, w postaci poręczenia cywilnego Tajfun sp. z o.o. udzielonego względem Spółki (obowiązkiem zdających nie jest sporządzenie umowy poręczenia cywilnego).

D. Informacje dotyczące Tajfun spółka z ograniczoną odpowiedzialnością:

- 1) siedziba spółki mieści się w Warszawie (adres: 00-061 Warszawa, ul. Kapitałowa 1),
- 2) spółka używa w obrocie skrótu Tajfun sp. z o.o.,

- 3) spółka jest wpisana do KRS, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 000054111, NIP 898989899,
- 4) zgodnie z aktualnym odpisem z KRS tej spółki:
 - a) wspólnikami spółki są:
 - Wanda Wicher: 90 udziałów o łącznej wartości 4 500 zł,
 - Piotr Huragan: 10 udziałów o łącznej wartości 500 zł,
 - b) wysokość kapitału zakładowego wynosi 5 000 zł,
 - c) członkami Rady Nadzorczej spółki są:
 - Jacek Bąk (PESEL 70030245113),
 - Renata Mak (PESEL 68120422121),
 - Alicja Kowal (PESEL 66100422121).

W dniu 26 kwietnia 2022 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Tajfun sp. z o.o., na którym reprezentowany był cały kapitał zakładowy i nikt z obecnych nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego odbycia zgromadzenia i podjęcia uchwał objętych porządkiem obrad. Zgromadzenie zostało zaprotokołowane przez notariusza w formie aktu notarialnego, a przedmiotem obrad była uchwała w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Tajfun sp. z o.o. z kwoty 5 000 zł do kwoty 500 000 zł (postanowienia umowy tej spółki nie przewidują maksymalnej wysokości podwyższenia kapitału zakładowego i terminu jego podwyższenia bez zmian umowy spółki). Wszystkie nowo utworzone udziały w liczbie 9 900 o łącznej wartości nominalnej wynoszącej 495 000 zł zostały objęte przez wspólnika Wandę Wicher, która dokonała całości wpłaty tytułem pokrycia podwyższonego kapitału zakładowego Tajfun sp. z o.o. Uchwała została przyjęta jednogłośnie i w dniu 27 kwietnia 2022 r. został złożony do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wniosek o zmiany danych będących przedmiotem uchwały, przy czym do dnia egzaminu zmiana umowy spółki, w zakresie podwyższenia kapitału zakładowego spółki, nie została przez Sąd zarejestrowana.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

CZWARTY DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 13 maja 2022 r.

CZEŚĆ CZWARTA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa administracyjnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa administracyjnego zawarte jest na 14 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania, proszę przygotować – jako należycie umocowany pełnomocnik Jana Nowaka radca prawny Jan Kos, prowadzący Kancelarię Radcy Prawnego w Szczecinie (71-800) przy ul. Polnej 7 – skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony. Pełnomocnictwo zostało udzielone w dniu 10 maja 2022 r.
- II. W przypadku przygotowania skargi należy przyjąć, że właściwym sądem jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10, 71-899 Szczecin.
- III. Jan Nowak był właścicielem nieruchomości oznaczonej dz. ewid. nr 99, obr. 20, o pow. 4700 m². Nieruchomość ta została wywłaszczona na wniosek Miasta Nowogard na rzecz tego Miasta decyzją Starosty Goleniowskiego nr 4/2008 z dnia 10 maja 2008 r. Zarówno we wniosku, jak i w decyzji cel wywłaszczenia został precyzyjnie określony jako budowa publicznej gminnej szkoły podstawowej oraz boiska szkolnego i basenu publicznego. Decyzja o wywłaszczeniu stała się ostateczna w dniu 25 maja 2008 r. Po wywłaszczeniu nieruchomość została podzielona na dwie działki gruntu: nr ewid. 100, obr. 20, o pow. 3500 m² i nr ewid. 101, obr. 20, o pow. 1200 m². Obie działki stanowią własność Miasta Nowogard. Starosta Goleniowski w prowadzonym postępowaniu o zwrot dysponował pełnymi aktami z postępowania wywłaszczeniowego, a Wojewoda Zachodniopomorski orzekał na podstawie akt zebranych przez Starostę.
- IV. Należy przyjąć, że:
 - 1) w postępowaniu przed organami administracji zostały sporządzone wszystkie wymagane przepisami prawa dokumenty w wymaganej ilości i złożone we właściwej formie oraz podpisane przez uprawnione osoby; dokumenty te zawierają wszystkie wymagane prawem adnotacje i pieczęcie,
 - 2) w aktach sprawy znajdują się wymagane dowody nadania pism oraz dowody doręczeń pism, zawiadomień, wezwań, postanowień i decyzji organów administracji oraz metryka prowadzonej sprawy.
- V. Wszystkie zawiadomienia, wezwania, postanowienia i decyzje wydane zostały przez właściwe organy administracji i podpisane przez uprawnione osoby oraz zawierają wszystkie niezbędne informacje oraz klauzule wymagane przez RODO.
- VI. W przypadku uznania, że zasadne jest sporządzenie skargi do sądu, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnego od niej wpisu ani wykazywania faktu jego uiszczenia.
- VII. Rozwiązanie zadania należy podpisać imieniem i nazwiskiem uprawnionej osoby.
- VIII. Data rozwiązania zadania powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.
- IX. Do zadania dołączono wyciąg z przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Ustawa
z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. z 2021 r. poz. 1899)
/wyciąg/

DZIAŁ I. PRZEPISY OGÓLNE

Art. 1 [Zakres regulacji]

1. Ustawa określa zasady:
 - 1) gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Skarbu Państwa oraz własność jednostek samorządu terytorialnego;
 - 2) podziału nieruchomości;
 - 3) scalania i podziału nieruchomości;
 - 4) pierwokupu nieruchomości;
 - 5) wywłaszczania nieruchomości i zwrotu wywłaszczonych nieruchomości;
 - 6) udziału w kosztach budowy urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 7) wyceny nieruchomości;
 - 8) działalności zawodowej, której przedmiotem jest gospodarowanie nieruchomościami.
2. Przepisów ustawy nie stosuje się do nieruchomości służących wykonywaniu zadań placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów o służbie zagranicznej, z zastrzeżeniem art. 61 ust. 3a.

Art. 6 [Cele publiczne] Celami publicznymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) wydzielanie gruntów pod drogi publiczne, drogi rowerowe i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji;
 - 1a) wydzielenie gruntów pod linie kolejowe oraz ich budowa i utrzymanie;
 - 1b) wydzielanie gruntów pod lotniska, urządzenia i obiekty do obsługi ruchu lotniczego, w tym rejonów podejść, oraz budowa i eksploatacja tych lotnisk i urządzeń;
 - 1c) wydzielanie gruntów pod porty i przystanie morskie oraz ich budowa, modernizacja i utrzymanie;
 - 1d) wydzielanie gruntów pod infrastrukturę zapewniającą dostęp do portów lub przystani morskich oraz jej budowa, modernizacja i utrzymanie;
- 2) budowa i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń;
- 2a) budowa i utrzymywanie sieci transportowej dwutlenku węgla;
- 3) budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania;
- 4) budowa oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią, a także regulacja i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego;
- 4a) budowa oraz utrzymywanie morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 234, 784, 1093 i 1642) wraz z zespołem urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu tej ustawy;
- 5) opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 5a) ochrona Pomników Zagłady w rozumieniu przepisów o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady oraz miejsc i pomników upamiętniających ofiary terroru komunistycznego;
- 6) budowa i utrzymywanie pomieszczeń dla urzędów organów władzy, administracji, sądów i prokuratur, uczelni publicznych, federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, o których mowa w art. 165 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478, 619 i 1630), szkół publicznych, państwowych lub samorządowych instytucji kultury w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, a także publicznych: obiektów ochrony zdrowia, przedszkoli, domów opieki społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych, obiektów sportowych;
- 6a) budowa i utrzymywanie obiektów oraz pomieszczeń niezbędnych do realizacji obowiązków w zakresie świadczenia usług powszechnych przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320), a także innych obiektów i pomieszczeń związanych ze świadczeniem tych usług;

- 7) budowa, utrzymywanie obiektów oraz urządzeń, niezbędnych na potrzeby obronności państwa, a także ustanowienie strefy ochronnej terenu zamkniętego, wynikających z umów lub porozumień międzynarodowych, ochrony granicy państwowej lub ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, w tym budowa i utrzymywanie aresztów śledczych, zakładów karnych oraz zakładów dla nieletnich;
- 8) poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie złóż kopalin objętych własnością górnictw;
- 8a) poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla;
- 9) zakładanie i utrzymywanie cmentarzy;
- 9a) ustanawianie i ochrona miejsc pamięci narodowej;
- 9b) ochrona zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody;
- 9c) wydzielanie gruntów pod publicznie dostępne samorządowe: ciągi piesze, place, parki, promenady lub bulwary, a także ich urządzenie, w tym budowa lub przebudowa;
- 9d) wykonywanie urządzeń lub budowli służących zapobieganiu lub zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 10) inne cele publiczne określone w odrębnych ustawach.

Art. 9 [Wstrzymanie wykonania decyzji] W sprawach, o których mowa w przepisach działu III, z wyłączeniem art. 97 ust. 3 pkt 1, art. 122, art. 124 ust. 1a, art. 124b ust. 1, art. 126 i art. 132 ust. 1a, wykonanie decyzji następuje po upływie 14 dni od dnia, w którym upłynął bezskutecznie trzydziestodniowy termin do wniesienia skargi na decyzję do sądu administracyjnego. W przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego w tych sprawach organ, który wydał decyzję, wstrzymuje z urzędu jej wykonanie, w drodze postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie.

Art. 9a [Organ wyższego stopnia] Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w ustawie, rozstrzyganych w drodze decyzji przez starostę wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, jest wojewoda.

DZIAŁ III. WYKONYWANIE, OGRANICZANIE LUB POZBAWIANIE PRAW DO NIERUCHOMOŚCI

ROZDZIAŁ 6. ZWROT WYWŁASZCZONYCH NIERUCHOMOŚCI.

Art. 136 [Niezmienność celu; żądanie zwrotu]

1. Nieruchomość wywłaszczona nie może być użyta na cel inny niż określony w decyzji o wywłaszczeniu, z uwzględnieniem art. 137, chyba że poprzedni właściciel lub jego spadkobierca nie złoży wniosku o zwrot tej nieruchomości.
2. W razie powzięcia zamiaru użycia wywłaszczonej nieruchomości lub jej części na inny cel niż określony w decyzji o wywłaszczeniu właściwy organ zawiadamia poprzedniego właściciela lub jego spadkobiercę o tym zamiarze, informując równocześnie o możliwości zwrotu wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej nieruchomości albo części wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej części.
- 2a. W przypadku braku możliwości ustalenia adresu poprzedniego właściciela lub jego spadkobiercy zawiadomienia dokonuje się w drodze obwieszczenia. Obwieszczenie podaje się do publicznej wiadomości na okres 3 miesięcy poprzez wywieszenie w siedzibie właściwego organu oraz umieszczenie na jego stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej. Informację o obwieszczeniu właściwy organ podaje do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w prasie lokalnej o zasięgu obejmującym co najmniej powiat, na terenie którego położona jest nieruchomość.
- 2b. Zawiadomienie zawiera w szczególności:
 - 1) wskazanie nieruchomości według księgi wieczystej lub zbioru dokumentów oraz według katastru nieruchomości;
 - 2) oznaczenie decyzji administracyjnej stanowiącej podstawę wywłaszczenia;
 - 3) imię i nazwisko poprzedniego właściciela lub jego spadkobiercy;
 - 4) informację o tym, że z wnioskiem o zwrot występuje się do starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej;
 - 5) pouczenie o skutkach niezłożenia wniosku o zwrot w terminie, o którym mowa w ust. 5 i 7.
3. Poprzedni właściciel lub jego spadkobierca mogą żądać zwrotu wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej nieruchomości albo części wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej części, jeżeli, stosownie do przepisu art. 137, nieruchomość lub jej część stała się zbędna na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu. Z wnioskiem o zwrot występuje się do starosty, wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej, który zawiadamia o tym właściwy organ gospodarujący zasobem nieruchomości. Warunkiem zwrotu wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej nieruchomości albo części wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej części jest zwrot przez poprzedniego właściciela lub jego spadkobiercę odszkodowania lub nieruchomości zamiennej stosownie do art. 140.

3a. W przypadku gdy postępowanie w sprawie zwrotu dotyczy udziału w wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w jej części, starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, zawiadamia pozostałych uprawnionych o możliwości zwrotu udziału w wywłaszczonej nieruchomości albo udziału w jej części.

3b. W przypadku gdy zostało zgłoszone więcej niż jedno żądanie zwrotu udziału w wywłaszczonej nieruchomości lub w jej części, starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, prowadzi jedno postępowanie dotyczące wszystkich żądań.

4. Przepisy ust. 3-3b stosuje się odpowiednio do części nieruchomości nabytej w drodze umowy zgodnie z art. 113 ust. 3.

5. W przypadku niezłożenia przez uprawnionego wniosku o zwrot wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej nieruchomości albo części wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej części w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, albo od dnia następującego po dniu, w którym upłynął okres, o którym mowa w ust. 2a, uprawnienie do zwrotu wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej nieruchomości albo części wywłaszczonej nieruchomości lub udziału w tej części wygasa.

6. *(utracił moc)*

7. Uprawnienie do zwrotu, o którym mowa w ust. 3, wygasa, jeżeli od dnia, w którym decyzja o wywłaszczeniu stała się ostateczna, upłynęło 20 lat, a w tym terminie uprawniony nie złożył wniosku, o którym mowa w ust. 3. W takim przypadku właściwy organ nie ma obowiązku zawiadamiania oraz informowania, o którym mowa w ust. 2.

Art. 137 [Nieruchomość zbędna]

1. Nieruchomość uznaje się za zbędną na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu, jeżeli:

1) pomimo upływu 7 lat od dnia, w którym decyzja o wywłaszczeniu stała się ostateczna, nie rozpoczęto prac związanych z realizacją tego celu albo

2) pomimo upływu 10 lat od dnia, w którym decyzja o wywłaszczeniu stała się ostateczna, cel ten nie został zrealizowany.

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, cel wywłaszczenia został zrealizowany tylko na części wywłaszczonej nieruchomości, zwrotowi podlega pozostała część.

Art. 138 [Wygaśnięcie praw]

1. Jeżeli nieruchomość lub jej część podlegająca zwrotowi została oddana w trwały zarząd lub została obciążona prawem użytkowania, prawa te wygasają z dniem, w którym decyzja o zwrocie wywłaszczonej nieruchomości stała się ostateczna. Przepis art. 90 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Najem, dzierżawa lub użyczenie zwracanej nieruchomości wygasa z upływem 3 miesięcy od dnia, w którym decyzja o zwrocie wywłaszczonej nieruchomości stała się ostateczna.

Art. 139 [Stan nieruchomości] Nieruchomość wywłaszczona podlega zwrotowi w stanie, w jakim znajduje się w dniu jej zwrotu.

Art. 140 [Zwrot odszkodowania i nieruchomości zamiennnej]

1. W razie zwrotu wywłaszczonej nieruchomości poprzedni właściciel lub jego spadkobierca zwraca Skarbowi Państwa lub właściwej jednostce samorządu terytorialnego, w zależności od tego, kto jest właścicielem nieruchomości w dniu zwrotu, ustalone w decyzji odszkodowanie, a także nieruchomość zamienną, jeżeli była przyznana w ramach odszkodowania.

2. Odszkodowanie pieniężne podlega waloryzacji, z tym że jego wysokość po waloryzacji, z zastrzeżeniem art. 217 ust. 2, nie może być wyższa niż wartość rynkowa nieruchomości w dniu zwrotu, a jeżeli ze względu na rodzaj nieruchomości nie można określić jej wartości rynkowej, nie może być wyższa niż jej wartość odtworzeniowa.

3. Jeżeli zwrotowi podlega część wywłaszczonej nieruchomości, zwracaną kwotę odszkodowania ustala się proporcjonalnie do powierzchni tej części nieruchomości.

3a. Jeżeli zwrotowi podlega udział w wywłaszczonej nieruchomości albo w jej części, zwracaną kwotę odszkodowania ustala się proporcjonalnie do wielkości udziału.

4. W razie zmniejszenia się albo zwiększenia wartości nieruchomości wskutek działań podjętych bezpośrednio na nieruchomości po jej wywłaszczeniu, odszkodowanie, ustalone stosownie do ust. 2, pomniejsza się albo powiększa o kwotę równą różnicy wartości określonej na dzień zwrotu. Przy określaniu wartości nieruchomości przyjmuje się stan nieruchomości z dnia wywłaszczenia oraz stan nieruchomości z dnia zwrotu. Nie uwzględnia się skutków wynikających ze zmiany przeznaczenia w planie miejscowym i zmian w otoczeniu nieruchomości. Przepisy ust. 3 i 3a stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli w ramach odszkodowania została przyznana nieruchomość zamienna oraz dopłata pieniężna, oprócz nieruchomości zamiennnej zwraca się także tę dopłatę w wysokości ustalonej według zasad, o których mowa w ust. 2, z tym że wysokość zwaloryzowanej kwoty nie może być wyższa niż różnica między wartością nieruchomości

zwracanej a wartością nieruchomości zamiennej określonej na dzień zwrotu. Przy określaniu wartości nieruchomości nie uwzględnia się skutków wynikających ze zmiany przeznaczenia w planie miejscowym i zmian w otoczeniu nieruchomości. W razie zmniejszenia się albo zwiększenia wartości nieruchomości zamiennej stosuje się dopłaty pieniężne równe różnicy wartości tej nieruchomości określonej na dzień zwrotu.

6. Koszty postępowania o zwrot nieruchomości ponosi odpowiednio Skarb Państwa albo właściwa jednostka samorządu terytorialnego w zależności od tego, któremu z tych podmiotów odszkodowanie jest zwracane.

Art. 141 [Raty]

1. Należności, o których mowa w art. 140, mogą być, na wniosek poprzedniego właściciela albo jego spadkobiercy, rozłożone na raty, nie dłużej niż na 10 lat. Warunki rozłożenia na raty określa się w decyzji o zwrocie wyłączonej nieruchomości.
2. Wierzytelności Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego z tytułu, o którym mowa w art. 140, podlegają stosownemu zabezpieczeniu. Jeżeli zabezpieczenie polega na ustanowieniu hipoteki na nieruchomości, decyzja o zwrocie stanowi podstawę wpisu hipoteki do księgi wieczystej.
3. Raty, o których mowa w ust. 1, podlegają oprocentowaniu przy zastosowaniu stopy procentowej równej stopie redyskonta weksli stosowanej przez Narodowy Bank Polski.
4. Do skutków zwłoki lub opóźnienia w zapłacie należności stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego.

Art. 142 [Decyzja o zwrocie i rozliczeniach]

1. O zwrocie wyłączonej nieruchomości, zwrocie odszkodowania, w tym także nieruchomości zamiennej, oraz o rozliczeniach z tytułu zwrotu i terminach zwrotu orzeka starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, w drodze decyzji.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, w których stroną postępowania jest gmina lub powiat, prezydent miasta na prawach powiatu sprawujący funkcję starosty podlega wyłączeniu na zasadach określonych w rozdziale 5 działu I Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 142a [Odpowiednie zastosowanie przepisów] Przepisy art. 136-142 stosuje się odpowiednio do nieruchomości nabytych w drodze umowy, o której mowa w art. 114 ust. 1.

Nowogard, 4 stycznia 2022 r.

Jan Nowak
ul. Jasna 10
72-200 Nowogard

Starosta Goleniowski

Zwracam się o zwrot na moją rzecz, jako byłego właściciela, nieruchomości położonej w Nowogardzie przy ul. Ciemnej 1, oznaczonej dz. ewid. nr 100, obr. 20, o pow. 3500 m² i dz. ewid. nr 101, obr. 20, o pow. 1200 m², stanowiących w przeszłości jedną nieruchomość oznaczoną dz. ewid. nr 99, obr. 20, którą odebrano mi decyzją nr 4/2008 z dnia 10 maja 2008 r. o wywłaszczeniu wydaną przez Starostę Goleniowskiego.

Na wskazanej nieruchomości po jej wywłaszczeniu wzniesiono budynek, w którym Miasto Nowogard wynajmuje wszystkie lokale na prywatne gabinety lekarskie.

Jan Nowak
(podpis)

Goleniów, 10 stycznia 2022 r.

Starosta Goleniowski
Plac Lotników 1
72-100 Goleniów
Znak: GN.2./2022/CD

Zawiadomienie

Na podstawie art. 136 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899) oraz art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zawiadamiam o wszczęciu, na wniosek Jana Nowaka, postępowania o zwrot nieruchomości położonej w Nowogardzie przy ul. Ciemnej 1, oznaczonej dz. ewid. nr 100, obr. 20, o pow. 3500 m² i dz. ewid. nr 101, obr. 20, o pow. 1200 m², stanowiących w chwili wywłaszczenia nieruchomość oznaczoną dz. ewid. nr 99, obr. 20, o pow. 4700 m², która stanowi obecnie własność Miasta Nowogard.

Starosta Goleniowski
Ewa Lot
(podpis)

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Nowogard
Plac Wolności 1
72-200 Nowogard
2. Jan Nowak
ul. Jasna 10
72-200 Nowogard
3. a/a

Nowogard, 20 stycznia 2022 r.

Burmistrz Miasta Nowogard
Plac Wolności 1
72-200 Nowogard

Znak: GG.20/2022/Jet

Starosta Goleniowski

Pismo w sprawie

W związku z zawiadomieniem z dnia 10 stycznia 2022 r. o wszczęciu postępowania z wniosku Jana Nowaka o zwrot na jego rzecz nieruchomości położonej w Nowogardzie przy ul. Ciemnej 1, oznaczonej dz. ewid. nr 100, obr. 20, o pow. 3500 m² i dz. ewid. nr 101, obr. 20, o pow. 1200 m² informuję, że nieruchomość ta została wywłaszczona na wniosek Miasta Nowogard decyzją Starosty Goleniowskiego nr 4/2008 z dnia 10 maja 2008 r., pod budowę publicznej gminnej szkoły podstawowej. Budynek szkoły został wybudowany w 2014 r. na działce nr 100, ale ze względu na istniejące w ówczesnym czasie potrzeby lokalowe dla zapewnienia mieszkańcom Miasta Nowogard opieki medycznej, na przedmiotowej nieruchomości nie otwarto szkoły, lecz cały budynek został wynajęty w styczniu 2015 r. na prywatne gabinety lekarskie prowadzone przez lekarzy praktykujących w specjalistycznych klinikach medycznych Szczecina i Koszalina.

Ponadto, część działki nr 101 została zabudowana boiskiem szkolnym wraz z infrastrukturą, wykorzystywanym przez gminną szkołę podstawową, która znajduje się na innej nieruchomości, w odległości ok. 300 metrów od tego boiska. Boisko to zostało urządzone w marcu 2011 r. Basenu nie wybudowano.

W związku z powyższym przedmiotowa nieruchomość jest w całości niezbędna dla zrealizowanych na niej celów publicznych, dlatego wnoszę o wydanie decyzji o odmowie jej zwrotu.

Burmistrz Miasta Nowogard
Jerzy Jeż
(podpis)

Do wiadomości:
Jan Nowak
ul. Jasna 10
72-200 Nowogard

Goleniów, 24 lutego 2022 r.

Starosta Goleniowski
Plac Lotników 1
72-100 Goleniów
Znak: GN.2./2022/CD

Zawiadomienie

Na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), zawiadamiam o zebraniu całego materiału dowodowego w sprawie z wniosku Jana Nowaka o zwrot nieruchomości położonej w Nowogardzie przy ul. Ciemnej 1, oznaczonej dz. ewid. nr 100, obr. 20, o pow. 3500 m² i dz. ewid. nr 101, obr. 20, o pow. 1200 m², stanowiącej w chwili wywłaszczenia nieruchomość oznaczoną dz. ewid. nr 99, obr. 20, o pow. 4700 m², która obecnie stanowi własność Miasta Nowogard.

Strony postępowania mogą w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia zapoznać się z całością akt sprawy w siedzibie Urzędu Starostwa Powiatowego w Goleniowie przy Placu Lotników 1, w pokoju nr 34. Mogą również w podanym terminie zgłosić na piśmie swoje uwagi, wnioski, żądania i zastrzeżenia do zebranego w sprawie materiału dowodowego – w takim przypadku podany wyżej termin liczony jest do dnia nadania przez stronę przesyłki w placówce pocztowej.

Starosta Goleniowski
Ewa Lot
(podpis)

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Nowogard
Plac Wolności 1
72-200 Nowogard
2. Jan Nowak
ul. Jasna 10
72-200 Nowogard
3. a/a

Goleniów, 21 marca 2022 r.

Starosta Goleniowski
Plac Lotników 1
72-100 Goleniów
Znak: GN.2./2022/CD

Decyzja Nr 24/22

Na podstawie art. 142 ust. 1 w związku z art. 137 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899), po rozpatrzeniu wniosku Jana Nowaka z dnia 4 stycznia 2022 r., orzekam o odmowie zwrotu nieruchomości położonej w Nowogardzie przy ul. Ciemnej 1, oznaczonej dz. ewid. nr 100, obr. 20, o pow. 3500 m² i dz. ewid. nr 101, obr. 20, o pow. 1200 m², która została wywłaszczona decyzją Starosty Goleniowskiego Nr 4/2008 z dnia 10 maja 2008 r.

Uzasadnienie

Decyzją Nr 4/2008 z dnia 10 maja 2008 r. Starosta Goleniowski, po rozpatrzeniu wniosku Miasta Nowogard, orzekł o wywłaszczeniu na rzecz Miasta Nowogard nieruchomości stanowiącej własność Jana Nowaka, oznaczonej dz. ewid. nr 99, obr. 20, o pow. 4700 m², pod budowę gminnej szkoły podstawowej wraz z boiskiem i basenem.

Wnioskiem z dnia 4 stycznia 2022 r. Jan Nowak wystąpił o zwrot wskazanej nieruchomości twierdząc, że nieruchomość ta nie została wykorzystana na cel wywłaszczenia.

Po rozpatrzeniu wniosku i całości zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzono, co następuje:

Z art. 136 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami wynika, że poprzedni właściciel może żądać zwrotu wywłaszczonej nieruchomości albo jej części, jeżeli stosownie do art. 137, nieruchomość lub jej część stała się zbędna na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu. Według natomiast art. 137 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, nieruchomość uznaje się za zbędną na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu, jeżeli pomimo upływu 7 lat od dnia, w którym decyzja o wywłaszczeniu stała się ostateczna, nie rozpoczęto prac związanych z realizacją tego celu.

Na podstawie akt sprawy wywłaszczeniowej ustalono, że w decyzji Starosty Goleniowskiego nr 4/2008 z dnia 10 maja 2008 r. jako cel wywłaszczenia określono budowę publicznej gminnej szkoły podstawowej oraz boiska szkolnego i basenu publicznego. Decyzja ta stała się ostateczna w dniu 25 maja 2008 r. Z wyjaśnień Burmistrza Miasta Nowogard, zawartych w piśmie z dnia 20 stycznia 2022 r. wynika, że budynek szkoły został wzniesiony na działce nr 100 w 2014 r., tj. przed upływem 7 lat, o których mowa w art. 137 ust. 1 pkt 1 ustawy

o gospodarce nieruchomościami. Wprawdzie budynek ten został wynajęty na potrzeby zapewnienia mieszkańcom Miasta Nowogard opieki medycznej, ale należy uznać to za równie istotny cel publiczny spełniający wymagania określone w art. 6 pkt 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Na części działki nr 101 w 2011 r. zostało również urządzone boisko szkolne, co wyczerpuje cel wyłączenia określony w decyzji Starosty Goleniowskiego Nr 4/2008 z dnia 10 maja 2008 r.

Od niniejszej decyzji stronie służy prawo wniesienia odwołania do Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Starosty Goleniowskiego.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Starosty Goleniowskiego, który wydał niniejszą decyzję. Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja niniejsza staje się ostateczna i prawomocna.

Starosta Goleniowski
Ewa Lot
(podpis)

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Nowogard
Plac Wolności 1
72-200 Nowogard
2. Jan Nowak
ul. Jasna 10
72-200 Nowogard
3. a/a

Informacja dla zdającego: decyzja została doręczona wszystkim stronom w dniu 23 marca 2022 r.

Nowogard, 28 marca 2022 r.

Jan Nowak
ul. Jasna 10
72-200 Nowogard

*Pieczęć Biura Podawczego
Urzędu Starostwa Powiatowego
Wpłynęło 29 marca 2022 r.
Pracownik Paweł Sas
(podpis)*

Wojewoda Zachodniopomorski
Wały Chrobrego 4
70-502 Szczecin

za pośrednictwem:
Starosty Goleniowskiego
Plac Lotników 1
72-100 Goleniów

Odwołanie

od decyzji Starosty Goleniowskiego Nr 24/22 z dnia 21 marca 2022 r.

Działając w imieniu własnym, odwołuję się od decyzji Starosty Goleniowskiego Nr 24/22 z dnia 21 marca 2022 r., wnosząc o jej uchylenie i orzeczenie o zwrocie na moją rzecz nieruchomości położonej w Nowogardzie przy ul. Ciemnej 1, oznaczonej dz. ewid. nr 100, obr. 20, o pow. 3500 m² i dz. ewid. nr 101, obr. 20, o pow. 1200 m².

Organ I instancji błędnie uznał, że przedmiotowa nieruchomość została wykorzystana na cel wywłaszczenia i jest niezbędna dla realizacji celu publicznego. Prywatne gabinety lekarskie nie stanowią bowiem celu publicznego. Również boiska znajdującego się na części nieruchomości nie można uznać za zrealizowanie celu wywłaszczenia, skoro na nieruchomości tej nie powstała szkoła, której boisko to miało służyć.

Jan Nowak
(podpis)

Szczecin, 5 maja 2022 r.

Wojewoda Zachodniopomorski
Wały Chrobrego 4
70-502 Szczecin

Znak: GGN.346/2022

Decyzja Nr 111/22

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) oraz w związku z art. 6 pkt 10 i art. 137 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899), po rozpatrzeniu odwołania Jana Nowaka od decyzji Starosty Goleniowskiego Nr 24/22 z dnia 21 marca 2022 r. o odmowie zwrotu nieruchomości położonej w Nowogardzie przy ul. Ciemnej 1, oznaczonej dz. ewid. nr 100, obr. 20, o pow. 3500 m² i dz. ewid. nr 101, obr. 20, o pow. 1200 m², uchylam decyzję Starosty Goleniowskiego Nr 24/22 z dnia 21 marca 2022 r. i umarzam postępowanie pierwszej instancji w całości, jako bezprzedmiotowe.

Uzasadnienie

Decyzją Nr 24/22 z dnia 21 marca 2022 r. Starosta Goleniowski orzekł o odmowie zwrotu na rzecz Jana Nowaka nieruchomości położonej w Nowogardzie przy ul. Ciemnej 1, oznaczonej dz. ewid. nr 100, obr. 20, o pow. 3500 m² i dz. ewid. nr 101, obr. 20, o pow. 1200 m².

W odwołaniu od powołanej decyzji Jan Nowak, będący byłym właścicielem przedmiotowej nieruchomości, wniosł o jej uchylenie twierdząc, że nieruchomość ta nie została wykorzystana na cel wywłaszczenia.

Po rozpatrzeniu odwołania i całości akt sprawy stwierdzono, co następuje:

Zgodnie z art. 6 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, celem publicznym w rozumieniu ustawy są inne cele publiczne określone w odrębnych ustawach. W myśl art. 7 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, z późn. zm.), zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy.

W szczególności zadania własne gminy obejmują sprawy ochrony zdrowia.

Wynajmując budynek znajdujący się na przedmiotowej nieruchomości (działka nr ewid. 100) na cele prywatnych gabinetów lekarskich, Miasto Nowogard realizuje ustawowe zadanie z zakresu ochrony zdrowia, co należy uznać za cel publiczny – w rozumieniu powołanego wyżej

art. 6 pkt 10 ustawy o gospodarce nieruchomościami – określony w odrębnej ustawie, tj. w ustawie o samorządzie gminnym.

Ponadto, na części przedmiotowej nieruchomości, tj. na działce nr ewid. 101, znajduje się boisko szkolne zrealizowane w 2011 r., które stanowi cel wywłaszczenia, niezależnie od tego, której placówce szkolnej służy. W tej części nie została zatem spełniona przesłanka do zwrotu nieruchomości, określona w art. 137 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Zrealizowanie celu wywłaszczenia na części przedmiotowej nieruchomości oraz realizowanie na pozostałej jej części ustawowego zadania własnego gminy w postaci ochrony zdrowia oznacza bezprzedmiotowość żądania Jana Nowaka zwrotu tej nieruchomości na jego rzecz. Organ I instancji nie był więc uprawniony do wszczęcia i prowadzenia postępowania w tym zakresie.

W związku z powyższym należało uchylić zaskarżoną decyzję organu I instancji i umorzyć postępowanie przed tym organem ze względu na jego bezprzedmiotowość w rozumieniu art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję przysługuje stronie prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie niniejszej decyzji.

Wojewoda Zachodniopomorski
Adam Turbo
(podpis)

Informacja dla zdającego:

- 1. Decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego została doręczona wszystkim stronom w dniu 9 maja 2022 r.*
- 2. W decyzji zamieszczono także pouczenia dotyczące wysokości wpisu od skargi, możliwości zwolnienia od kosztów sądowych i przyznania prawa pomocy, zgodnie z art. 107 § 1 pkt 9 k.p.a.*

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

CZWARTY DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 13 MAJA 2022 r.

CZĘŚĆ PIĄTA EGZAMINU

zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki zawarte jest na 4 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanym na potrzeby egzaminu stanem faktycznym – proszę przygotować, jako radca prawny Anna Nowik, opinię prawną, w której należy:
 - 1) ocenić zachowanie radcy prawnego Jana Rydza z punktu widzenia zasad wykonywania zawodu i zasad etyki radcowskiej, z uwzględnieniem interesu publicznego,
 - 2) w przypadku uznania, że radca prawny Jan Rydz naruszył ww. zasady – wskazać przepisy, które zostały przez niego naruszone oraz opisać, na czym polegało ich naruszenie.
- II. Należy przyjąć, że:
 - 1) radca prawny Anna Nowik jest osobą uprawnioną – w rozumieniu art. 52 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. (zwanego dalej „KERP”) – do wydania opinii na temat czynności zawodowych radcy prawnego Jana Rydza,
 - 2) sporządzająca opinię przed jej wydaniem wysłuchała radcę prawnego Jana Rydza, zgodnie z art. 52 ust. 4 KERP.
- III. Opinia powinna być podpisana przez radcę prawnego Annę Nowik.

Stan faktyczny zadania

Sąd Rejonowy w Kole wyznaczył na dzień 2 marca 2022 r. rozprawę z powództwa Macieja Grzyba przeciwko pozwanemu Lechowi Kani o zapłatę. Powód Maciej Grzyb ustanowił swoim pełnomocnikiem radcę prawnego Adama Malaka, natomiast pełnomocnikiem pozwanego Lecha Kani został radca prawny Jerzy Walc.

Z uwagi na liczne obowiązki służbowe w dniu 2 marca 2022 r., radca prawny Adam Malak poprosił radcę prawnego Jana Rydza o ewentualne prowadzenie, w ramach zastępstwa procesowego, sprawy powoda Macieja Grzyba i przekazanie powodowi, w jego imieniu, wypowiedzenia pełnomocnictwa.

Przed salą rozpraw Sądu Rejonowego w Kole, oczekującemu na rozprawę powodowi Maciejowi Grzybowi, przedstawił się radca prawny Jan Rydz i powiedział: *„Jestem radcą prawnym, znam Adama Malaka, który jest pana pełnomocnikiem w sprawie przeciwko Lechowi Kani, wyznaczonej na godzinę 10.30. Pragnę pana poinformować, że radca prawny Adam Malak, z powodu swoich obowiązków służbowych, kolidujących z dzisiejszą rozprawą, nie będzie w niej uczestniczył. W dniu wczorajszym powiedział mi, że rezygnuje z prowadzenia tej sprawy i pełnienia roli pana pełnomocnika procesowego. Jednocześnie zobowiązał mnie do przekazania panu pisemnego wypowiedzenia pełnomocnictwa. Wypowiedzenie zostało sporządzone w dniu wczorajszym. Współpracuję z pana dotychczasowym pełnomocnikiem, znam pana sprawę prowadzoną przeciwko pozwanemu Kani i mógłbym pomóc, zastępując pana jako pełnomocnik procesowy. Ponadto, chcę powiedzieć, że sprawę prowadzi sędzia Koźlak, którego dobrze znam z czasów studenckich, a zatem wie pan, co to może dla tej sprawy oznaczać. Znam również innych sędziów w wydziale sędziego Koźlaka.”.*

Z okazanych powodowi przez radcę prawnego Jana Rydza dokumentów wynikało, że radca prawny Jan Rydz od 2021 r. wykonuje czynności zawodowe w ramach Kancelarii Prawnej Sukces spółka z o.o., której jest prezesem zarządu, a przedmiotem wyłącznej działalności tej spółki jest działalność prawnicza. Ponadto z przedłożonych powodowi dokumentów wynikało, że Jan Rydz wykonuje również zawód radcy prawnego w ramach Kancelarii Radcy Prawnego Jan Rydz, której przedmiotem działalności jest działalność prawnicza, a dodatkowo działalność rachunkowa, doradztwo podatkowe i zarządzanie nieruchomościami niemieszkalnymi.

Mając na uwadze brak możliwości uczestnictwa w rozprawie radcy prawnego Adama Malaka, powód Maciej Grzyb powiedział do radcy prawnego Jana Rydza: *„Panie mecenasie, sprawa dotyczy roszczenia o zapłatę na moją rzecz kwoty 6 000 zł, którą pożyczyłem pozwanemu w kancelarii radcy prawnego Malaka. Pozwanym jest mój były wspólnik, Lech Kania, z którym jestem skonfliktowany i nie mogę sobie pozwolić na przegraną. Pożyczyłem mu pieniądze, a on twierdzi, że jeżeli nie posiadam pisemnego pokwitowania potwierdzającego wydanie pożyczki, to nie jest zobowiązany do jej zwrotu. W ramach umowy o świadczenie pomocy prawnej oczekiwałbym z pana strony zastępstwa procesowego, o ile zaproponuje pan dogodne warunki finansowe.”.*

W odpowiedzi na propozycję powoda, radca prawny Jan Rydz odparł: „*Gwarantuję to panu, tym bardziej w kontekście tego, co panu powiedziałem wcześniej o moich relacjach personalnych w sądzie. Ponadto pełnomocnikiem pozwanego jest radca prawny Jerzy Walc, a moja córka jest aplikantką adwokacką w kancelarii pana Walca i przygotowała, na jego zlecenie, projekt odpowiedzi na pozew w pana sprawie. W zakresie należnego mi honorarium proponuję kwotę 500 zł za uczestnictwo w dzisiejszej rozprawie.*”.

W tym momencie radca prawny Jan Rydz zwrócił się do oczekujących na rozprawę radcy prawnego Jerzego Walca i pozwanego Lecha Kani: „*Jurku, spotkamy się za chwilę na rozprawie i, niestety, doświadczysz kolejnej porażki, tak jak w zeszłym tygodniu w trakcie rozprawy rozwodowej państwa Muchomor, w trakcie której zastępowałem powoda, a ty zastępowałeś pozwaną. Pani Muchomor płakała po ogłoszeniu wyroku i twierdziła, że przez ciebie jej małoletnie dzieci czeka ciężkie życie.*”.

Radca prawny Jan Rydz poinformował dodatkowo powoda Macieja Grzyba, że był w kancelarii radcy prawnego Malaka w dniu, w którym powód pożyczał pieniądze pozwanemu i spotkał tam również radcę prawnego Jerzego Walca, który powiedział mu wówczas, że jako stały pełnomocnik procesowy pozwanego pouczył go, aby nie zawierał żadnych pisemnych umów pożyczek, a wyłącznie umowy ustne, a on wybroni pozwanego, gdyby pożyczkodawca dochodził zwrotu udzielonych pożyczek.

Radca prawny Jan Rydz poprosił powoda Macieja Grzyba o ustanowienie go pełnomocnikiem do prowadzenia sprawy ustnie przed sądem. Rozprawa została wywołana i na salę rozpraw weszli: powód Maciej Grzyb z radcą prawnym Janem Rydzem oraz pozwany Lech Kania ze swoim pełnomocnikiem radcą prawnym Jerzym Walcem. Sąd odebrał ustne pełnomocnictwo udzielone przez powoda na rzecz radcy prawnego Jana Rydza. Strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska, a następnie radca prawny Jan Rydz, na podstawie art. 235¹ k.p.c., wniosł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Jerzego Walca – pełnomocnika pozwanego, na okoliczność, że był świadkiem w momencie, gdy powód pożyczał pozwanemu pieniądze oraz, że doradzał pozwanemu w jaki sposób uniknąć zwrotu pobranej pożyczki. Strona pozwana wniosła o oddalenie tego wniosku dowodowego, wywodząc, że wniosek jest spóźniony, a ponadto niedopuszczalny w związku z treścią art. 261 § 2 k.p.c.

Sąd postanowił oddalić wniosek dowodowy, a pełnomocnik powoda radca prawny Jan Rydz wstał i powiedział: „*Na podstawie art. 162 § 1 k.p.c. zgłaszam do protokołu rozprawy zastrzeżenie i zwracam uwagę na uchybienia procedury cywilnej, których sąd się dopuścił, w szczególności na naruszenie art. 261 § 2 k.p.c. oraz wnoszę o wpisanie mojego zastrzeżenia do protokołu rozprawy. Ponadto oświadczam, że to, co pan sędzia przed chwilą uczynił, wynika z braku wiedzy prawniczej, a dodatkowo wykazał się pan wyjątkową przychylnością procesową w stosunku do strony pozwanej.*”.

Po wydaniu wyroku zasądzającego w całości dochodzone roszczenie radca prawny Jan Rydz wysłał do zakładu pracy pozwanego Lecha Kani wezwanie do zapłaty, przy czym na kopercie nie wskazał imienia i nazwiska pozwanego, ograniczając się jedynie do podania nazwy zakładu pracy z dopiskiem „zarząd” i wskazania adresu zakładu pracy pozwanego.